№ 257. Wtorek, 4 (16) Grudnia 1873. № 257.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — **w St. Petersburgu,** w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej: **w Moskwie,** w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK DZIESIĄTY.

Za **ogłoszenia** pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — **Oddzielne numera** sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We środę, 5 (17) grudnia, — św. Sawwy i Gurija.
We czwartek, 6 (18) grudnia, — **Św. Nikołaja mir. czud.**
W piątek, 7 (19) grudnia, — św. Amwrosia med.

Słońce wsch. o godz. 8 min. 6; zach. o godz. 3 min. 46.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 3 (15) Grudnia 1873 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. pow. podług Celejsza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	753.0	+ 1.	100	poł.-zachodni.
1	752.3	+ 3.7	100	poł.-zachodni.
9	752.8	+ 3.6	97	zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We środę, 5 (17) grudnia, — św. Łazarza bisk.
We czwartek, 6 (18) grudnia, — św. Gracjana bisk.
W piątek, 7 (19) grudnia, — św. Faustyny wdowy.

Wysokość wody na Wiśle stóp 0 cali 10.

PRENUMERATA
NA
„DZIENNIK WARSZAWSKI"
w 1874 r.

Cena prenumeraty dla mieszkańców Warszawy.

Bez rozsyłki: **na rok 9 rs.;—na 6 miesięcy 4 rs. 50 kop.;—na 3 miesiące 2 rs. 25 k.;—na 1 miesiąc 75 kop.**

Za przesyłkę do domu **dopłaca się** miesięcznie **5** kopiejek.

Cena prenumeraty zamiejscowej.

Na rok 12 rs.;—na 6 miesięcy 6 rs.;—na 3 miesiące 3 rs.;—na 1 miesiąc 1 rs.

Prenumerata przyjmuje się **w Warszawie,** w kantorze głównym Redakcji „Dzienników Warszawskich" przy ulicy Miodowej Nr. *487* (18).

* W sobotę, 1 grudnia, p. *Buduris,* nadzwyczajny Poseł i pełnomocny Minister Najjaśniejszego Króla Hellenów, opuszczając swe stanowisko, miał zaszczyt być przyjętym przez Najjaśniejszego Pana na posłuchaniu pożegnalnem i doręczył Jego Cesarskiej Mości swe listy odwołujące.

DZIAŁ URZĘDOWY.

* Rada Państwa, w połączonych Departamentach Praw i Ekonomji Państwa i na Ogólnem Zebraniu, roztrząsnąwszy przedstawienie Ministra Finansów o zmianie porządku wybierania taksatorów do lombardów, i zgadzając się w gruncie z wnioskiem Ministra, *uchwaliła:*

W zamian art. 1,314, 1,315 i 1,629 Ustawy Kredytowej (Zb. Praw t. X cz. II), postanowić:

I. Taksatorowie do lombardu i zastępcy do sprawowania tych obowiązków podczas nieobecności lub choroby taksatorów, mianują się przez zarządzającego lombardem, z osób biegłych w jubilerstwie i zatwierdzają się na posadzie przez Ministra Finansów. Uwolnienie pomienionych osób z posady odbywa się w taki sam sposób.

2. Rady miejskie uwalniają się odtąd od odpowiedzialności za taksatorów lombardu.

Jego Cesarska Mość powyższą uchwałę Rady Państwa, 21 października 1873 roku, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

—

* Najjaśniejszy Pan, 29 listopada r. b., oznajmił Monarsze zadowolnienie Towarzyszowi Ministra Dróg Komunikacji, senatorowi, radcy tajnemu *Selifontowowi,* za przykładnie-gorliwy i całkiem zadawalniający zarząd Ministerstwem Dróg Komunikacji, podczas nieobecności Ministra Dróg Komunikacji, jenerał-lejtanta hrabiego Bobryńskiego.

—

* Najjaśniejszy Pan, 29 listopada r. b., raczył oznajmić Najwyższą Jego Cesarskiej Mości wdzięczność Towarzyszowi Głównozarządzającego II Wydziałem Przybocznej Jego Cesarskiej Mości Kancelarji, sekretarzowi stanu, senatorowi, radcy tajnemu *Brunowi* — za przykładnie-gorliwe i czynne sprawowanie obowiązków Głównozarządzającego II Wydziałem, podczas nieobecności sekretarza stanu, księcia *Urusowa.*

—

* Przez Najwyższy rozkaz do wydziału Wojny, 29 listopada r. b., awansowani zostali, za odznaczenie się w służbie, nadzorca Kieleckiego szpitala wojskowego, zaliczony do piechoty armji kapitan *Malewanow* — na majora, z pozostawieniem na obecnej posadzie i w piechocie armji; major Brzesko-Litewskiego pułku fortecznego *Watman* — na podpułkownika; bataljonów gubernjalnych: Warszawskiego, porucznik *Władimirski* — na sztabs-kapitana; Kaliszskiego, sztabs-kapitan *Janżul* — na kapitana; Radomskiego, sztabs-kapitan *Wasiljew* — na kapitana; Kieleckiego, podporucznik *Arcyferow* — na porucznika; Lubelskiego, chorąży *Fomenko* — na podporucznika; Suwałkskiego, chorąży *Wasienin* — na podporucznika; zaliczony został, rotmistrz Grodzieńskiego pułku huzarów lejb-gwardji *Remer* — do kawalerji gwardji, z odkomenderowaniem do Głównego Sztabu; przetranzlokowany został, z 8 Łubieńskiego pułku huzarów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Arcyksięcia Karola-Ludwika Austrjackiego *Lisocki* — do 6 Taurydzkiego pułku grenadjerów imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Michała Mikołajewicza.

—

* **Nowo-upoważnione pisma perjodyczne:** 1) *Goniec kolei żelaznych i żeglugi parowej.* (Вѣстникъ желѣзныхъ дорогъ и пароходства), w St.-Petersburgu. Gazeta wychodząca dwa razy na tydzień. Cena prenumeracyjna— 4 rsr. z odnoszeniem w St.-Petersburgu i 5 rub. z przesyłką do wszystkich miast Cesarstwa.

2) *Komisant ogłoszeń handlowych i przemysłowych* (Коммисіонеръ торговыхъ и промышленныхъ объявленій), w St.-Petersburgu, pismo miesięczne. Pismo to składa się wyłącznie z samych ogłoszeń prywatnych. Pismo to rozsyła się bezpłatnie.

3) *Gazeta dla utrzymujących stadniny koni i amatorów koni* (Газета коннозаводчиковъ и любителей лошадей), w Moskwie. Gazeta będzie wychodziła dwa razy na miesiąc, dnia 1-go i 15-go, w objętości jednego (lub więcej) arkusza ścisłego druku, z fotograficznym portretem jakiego znakomitego konia na pierwszej stronicy. Cena roczna gazety ze wszystkiemi do niej dodatkami 7 rub. z przesyłką i odnoszeniem.

4) *Moskiewska Gazeta Obwieszczeń* (Московская Газета Объявленій), w Moskwie, codzienne pismo anonsów.— Cena prenumeracyjna 2 rub. rocznie.

5) *Rybińskie Pismo Giełdowe* (Рыбинской Биржевой Листокъ), w Rybińsku. Termin wychodzenia—trzy razy na tydzień. Cena prenumeracyjna rocznie z przesyłką do miast 10 rub., w Rybińsku z odnoszeniem 7 rub., a bez odnoszenia 6 rub.

6) *Jacht* (Яхта), w St.-Petersburgu, miesięczne pismo dla amatorów marynarki. W dodatku będzie zamieszczony słownik wyrażeń morskich w trzech językach, oraz, stosownie do potrzeby, rysunki, ryciny, mapy i portrety, odpowiednie przedmiotom programatu pisma. Cena prenumeracyjna, rocznie 2 rsr.

—

* Udzielony został pięcioletni przywilej cudzoziemcowi *A. Deiningerowi*—na kocioł do dobywania materjału włóknistego, z różnych materji roślinnych.

—

* Jenerał-gubernator Wielkiego Księztwa Finlandzkiego przesłał do Ministra Spraw Wewnętrznych ofiarowane przez mieszkańców Finlandji, na korzyść poszkodowanej w skutku nieurodzaju ludności gubernji Samarskiej, *jedenaście tysięcy rubli,* co, wraz z poprzednio przesłanemi 13,500 rub., wyniesie *dwadzieścia cztery tysiące pięć set rubli.*

Pomienione pieniądze przesłane zostały do Samarskiego Gubernialnego Urzędu Ziemskiego.

—

* *Departament Poczt.* Z powodu otwarcia od 15 listopada r. b. ruchu pociągów pasażerskich na sekcji kolei żelaznej Łozowo-Sewastopolskiej pomiędzy stacją Łozowaja a m. Aleksandrowskiem, ustanowiony został po tej linji przewóz korespondencji w wagonach pocztowych NN. 59 (od Łozowaja do Aleksandrowska) i 60 (od Aleksandrowska do Łozowaja) w asystencji urzędników objazdowych. Linja ta pod względem przewozu poczt podlega zawiadującemu 4 oddziałem Zarządu przewozu poczt kolejami żelaznemi, znajdującemu się w Moskwie.

Pomiędzy stacją Łozowaja a Aleksandrowskiem urządzone są następujące stacje kolei żelaznej: Łozowaja, Samojłowka, Warwarowka, Pawłograd, Zajcewo, Sinielnikowo, Sławgorod, Sofijewka, Aleksandrowsk. Jednocześnie ustanowiony został przewóz poczt, po odnodze pomienionej kolei, idącej od stacji Sinielnikowo do m. Jekaterinosława. Pomiędzy temi dwoma punktami urządzona jest stacja Iwanowka. Przy linji kolei Sewastopolskiej i jej odnogi do Jekaterinosława, znajdują się Kantory Pocztowe: Pawłogrodzki, Jekaterinosławski, Aleksandrowski i na stacji Łozowaja, z przyjmowaniem korespondencji wszelkiego rodzaju.

Podając o tem do wiadomości publicznej, Departament Poczt wkłada obowiązek na wszystkie biura pocztowe, posyłania prostej korespondencji listowej, adresowanej do stacij kolei żelaznej Łozowo-Sewastopolskiej i wszelkiego rodzaju korespondencji do wyżej pomienionych biur pocztowych znajdujących się przy tej kolei, porządkiem ogólno-ustanowionym dla wysyłania korespondencji do miejsc, znajdujących się przy kolejach żelaznych.

—

* *Departament Telegrafów.* Podwodna lina, położona pomiędzy Rosją a Szwecją jest uszkodzona. Kompanja Północno-Telegraficzna przedsięwzięła środki, dla o ile można najprędszego naprawienia uszkodzenia, a do czasu przywrócenia czynności, rusko-szwedzka korespondencja przesyła się przez Libawę i linę rusko-duńską.

* Przez rozporządzenie zarządzającego dochodami akcyznemi gubernij Warszawskiej i Siedleckiej, uwolniony został ze służby, na własne żądanie, starszy pomocnik nadzorcy IV okręgu Zarządu akcyznego gubernji Warszawskiej i Siedleckiej, sekretarz kolegjalny Konstanty *Bruni,* od 20 listopada 1873 r.

—

* **Zarząd Konserwatorjum Warszawskiego,** zawiadamia osoby interesowane, iż egzamina dla kandydatów i kandydatek nowo zapisujących się na naukę do Konserwatorjum na II-ie półrocze roku szkolnego 1873/4, rozpoczną się dnia 21 grudnia (2 stycznia) 1873/4 r. i trwać będą do dnia 9 (21) stycznia 1874 roku codziennie, z rana od godziny 9-ej do 12-ej i po południu od 2-ej do 4-ej, wyjąwszy dni Niedzielnych i Świątecznych.

Co się zaś tyczy warunków pod jakiemi młodzież obojej płci może być przyjmowaną do tegoż Konserwatorjum, to o takowych można powziąść bliższą wiadomość w Kancelarji Konserwatorjum codziennie od godziny 9-ej z rana do 3-ej po południu, z wyłączeniem dni świątecznych, dla osób zaś z prowincji, mogą być przesłane przepisy pod jakiemi uczniowie przyjmują się do Konserwatorjum. 7,202.

POMNIK
CESARZOWEJ KATARZYNY II.

(Krótki rys robót około tego pomnika).

(Dalszy ciąg [1]).

Po założeniu kamienia węgielnego, prowadzono w dalszym ciągu roboty z kamienia, mianowicie: układanie bloków bocznych w stopniach, samych stopni i cokułu z granitu ciemno-szarego.

W Finlandji, w gubernji wyborgskiej, powiecie serdobolskim (podług nazwy miejscowej Sordavala), na wyspach jeziora Ładogskiego, wydobyto granit czerwony i takiż granit pochodzi z wyspy św. Sergjusza (nazwa miejscowa Putsala), należącej do klasztoru wałaamskiego [2]); szary granit sprowadzono z wyspy Janatzaru, należącej do mieszkańców miejscowych, oraz granit ciemno-szary z wyspy św. Hermana (inaczej Siuskesalomi), należącej do tegoż klasztoru wałaamskiego.

Odstawa bloków granitu na miejsce wykonywania robót odbywała się: z jeziora Ładogskiego wodą,—na statkach zbudowanych umyślnie do przewożenia wielkich kamieni,—do przystani na wybrzeżu Pałacowem, pomiędzy domem Jego Cesarskiej Wysokości Księcia Piotra Jerzewicza Oldenburgskiego a ogrodem Letnim, ztamtąd zaś do skweru Aleksandrowskiego, za pomocą drogi żelaznej przenośnej, zbudowanej umyślnie w tym celu w fabryce żelaza Sangalli (w Petersburgu). Kamienie obciosane zostały z grubego częścią w łomach, częścią zaś w Petersburgu, na miejscu obranem dla wzniesienia pomnika.

Robotami kamiennemi i ziemnemi, jak również urządzeniem skweru, kierował kupiec M. P. Osietrow, który ukończył te roboty pomyślnie i ze wszech miar zadowalniająco.

Piedestal kamienny pomnika dzieli się, jak powiedziano wyżej, na trzy, wyróżniające się pomiędzy sobą, lecz bardzo piękne części; każda z nich jest z granitu odmiennego koloru. Stopnie, w liczbie czterech, tworzące podstawę całego pomnika, wykute są z granitu *czerwonego;* dzielą je na cztery części monolity pod stopniami, również z marmuru czerwonego, z których każdy waży około 4,000 pudów. Zarówno dwa niższe, jak i dwa wyższe stopnie wykute są z bloków massiw; dolne stopnie zrobione są z dwóch takich bloków, połączonych z sobą pionowo, dwa wyższe zaś stopnie są z monolitów, mających po dziewięć arszynów długości. Tuż nad stopniami postawiona jest tablica ze spiżu, z napisem:

CESARZOWEJ KATARZYNIE II
ZA PANOWANIA
CESARZA ALEKSANDRA II. 1873 ROKU.

Nad tablicą ugrupowane są emblemata sztuki wojennej, zarówno lądowej jak morskiej, tudzież nauk, sztuk pięknych i rolnictwa: rękojeść pałasza, część górna kotwicy z łańcuchem, zwoje papieru, księga z napisem „prawo," otoczona wieńcem wawrzynowym, trąba, paletra z farbami i pędzlami i kłosy.

Na stopniach wsparte są cokół i podstawa pomnika, złożona z 6 bloków granitu szarego (obwód wynosi około 30 arszynów); na podstawie stoi kolumna z dwóch bloków granitu [3]) ciemno-szarego, prawie czarnego. Naokoło tej kolumny ustawiono dziewięć posągów głównych działaczy [4]) z czasów Katarzyny II, w następujący sposób:

Książę Potemkin i hrabia Rumiancow w postawie siedzącej; oba w mundurach wojskowo-dworskich, w pończochach i trzewikach, z wstęgami św. Andrzeja Pierwszego Wezwania przez ramię, z buławami feldmarszałkowskiemi w lewem ręku, w perukach spółczesnych. Prawa ręka księcia Potemkina wsparta niedbale na kolanie prawej nogi, którą depcze zawój muzułmański z bogatemi ozdobami i półksiężycem; głowa jego podaje się nieco w tył i zwrócona jest do stojącego na lewo księcia Suworowa, w mundurze wojskowo-polowym, opasanym szarfą z frędzlami, w wysokich botfortach polowych. Głowa jeneralissimusa, uczesana charakterystycznie—kędzior własnych włosów [5]) spada mu na czoło,—zwrócona jest do księcia Potemkina; z prawego ramienia zwiesza się płaszcz wojskowy; prawa noga oparta o ozdoby architektoniczne kolumny; lewa ręka, w rękawicy rycerskiej, trzyma szpadę; koniec szpady oparty o podstawę ławki. Hr. Rumiancow trzyma kapelusz w prawem ręku, jak gdyby słuchał księcia Taurydzkiego. Te trzy figury tworzą osobną grupę i zwrócone są wprost do prospektu Newskiego.

Nad głowami księcia Potemkina i hrabiego Rumiancowa, na kolumnie, tarcza z cyfrą Katarzyny II, z koroną Cesarską u góry [6]). Dierżawin i księżna Daszkowowa zwrócone są do pałacu Aniczkowskiego. Poeta-minister stoi, wsparty lewym łokciem na księdze, w prawej zaś ręce trzyma arkusz papieru i czyta; księżna Daszkowowa schyliła głowę i słucha; na jej kolanach księga otwarta. Za księciem Suworowem, twarzą do bibljoteki publicznej, siedzą Becki i książę Bezborodko; ten ostatni rozmawia z pierwszym i trzyma w lewej ręce lornetę, w prawej ołówek, którym wskazuje coś na planie. Z tyłu pomnika, ku frontowi teatru Aleksandryjskiego—hrabia Orłow i Czyczagow [7]). Pierwszy z nich wsparty ręką na lunecie, nogami zaś depcze buńczuk turecki z półmiesiącem; Czyczagow siedzi, trzymając w prawej ręce szpadę w dół opuszczoną, lewą zaś ręką podtrzymuje leżący na kolanach sztandar szwedzki. Wszystkie te posągi, tak samo jak pierwsze trzy, ozdobione są wstęgami, gwiazdami i orderami. Pod każdym posągiem podpis z skróconym tytułem: ks. Potemkin, ks. Suworow, Becki, ks. Daszkowowa i t. d.

Kolumna, otoczona posągami pomienionemi, uwieńczona jest posągiem kolosalnym Wielkiej Cesarzowej, w sukni z bogatemi fałdami, nieco otwartej u szyi, naokoło której znajduje się łańcuch orderu św. Andrzeja Pierwszego Wezwania; na lewej stronie piersi—gwiazda św. Andrzeja, przez prawe ramię—wstęga tegoż orderu; z ramion spływa purpura cesarska z niewielką peleryną i długim wspaniałym ogonem, który spada na kolumnę za posągami Czyczagowa i hrabiego Orłowa-Czesmeńskiego. Głowę Monarchini zdobi dyadem; w prawej ręce, zgiętej nieco w łokciu i okrytej do połowy peleryną purpury — berło, którego koniec, ozdobiony orłem dwugłowym, unosi się nad ramieniem; w lewej ręce opuszczonej — wieniec wawrzynowy [8]). Z pod sukni, spływającej do dołu, widać koniec lewej nogi.

Pomnik otoczony jest kolumnami granitowemi, połączonemi z sobą łańcuchami spiżowemi w kształcie rozwiniętego wieńca wawrzynowego. Z czterech stron ustawione są kandelabry gazowe. Rysunek łańcucha i kandelabrów jest utworu konstruktora pomnika, profesora, radcy tajnego Grimma.

W takim kształcie przedstawia się pomnik wzniesiony Wielkiej Cesarzowej. Lecz oprócz tych, bardzo nieznacznych zmian, które Cesarska Akademja Sztuk Pięknych uznała za niezbędne, zaszły w projekcie pierwotnym pomnika zmiany gruntowne, stusownie do Najwyższej woli Najjaśniejszego Pana.

Jego Cesarska Mość, po obejrzeniu pomnika w dniu 15 lutego 1871 roku, raczył uczynić następującą uwagę: rozszerzyć ile możności podstawę pomnika. Na to konstruktor oświadczył, że rozszerzenie górnej części podstawy może być dokonane, bez naruszenia harmonji ogólnej rozmiarów, na 3 cale z każdej strony, co wyniesie 6 cali w średnicy.

W uzupełnieniu tej Monarszej uwagi, Najwyżej rozkazano następnego dnia, 16 lutego, poczynić następujące zmiany i uzupełnienia:

1) Napis projektowany dla pomnika umieścić na prawym froncie, na cokule, poniżej posągów hrabiego Rumiancowa i księcia Potemkina.

2) Na tylnym froncie, zamiast wielkiego medaljonu, który miał mieścić napis, postawić dwa posągi, hrabiego Orłowa-Cesmeńskiego i Czyczagowa, medaljony zaś boczne z popiersiami tych ostatnich, usunąć całkiem.

[1]) Patrz Nr. 256 *Dzien. Warsz.*

[2]) Do piedestalu użyto 104 sztuki granitu: 34 dla obłożenia go na zewnątrz, 2 monolity na kolumnę, resztę zaś dla wypełnienia wnętrza.

[3]) Część dolną kolumny miano zrobić, dla zmniejszenia wydatków, z trzech bloków, lecz p. Osietrow dostarczył monolit granitu, bez osobnej za to zapłaty.

[4]) 1. Jeneralissimus książę Italijski, hrabia Aleksander Bazylewicz Suworow-Rymnicki.
2. Jenerał-feldmarszałek książę Grzegorz Aleksandrowicz Potemkin-Taurycki.
3. Kanclerz książę Aleksander Andrzejewicz Bezborodko.
4. Rzeczywisty radca tajny Gabrjel Romanowicz Dierżawin
5. Rzeczywisty radca tajny Jan Janowicz Becki.
6. Jenerał-feldmarszałek hrabia Piotr Aleksandrowicz Rumiancow-Zadunajski.
7. Admirał Bazyli Jakóbowicz Czyczagow.
8. Jenerał-en-chef hrabia Aleksy Grzegorzewicz Orłow-Czesmeński, i
9. Dama stanu, księżna Katarzyna Romanówna Daszkowowa.

[5]) Wiadomo, że książę Suworow nie stosował się do spółczesnej mu mody i nie chodził w peruce.

[6]) Części architektoniczne pomnika, mianowicie: tarcza z cyfrą, koroną i ornamentami łączącemi dolną część z górną, są pomysłu budowniczego Schröttera i zostały wykonane z gipsu pod jego kierunkiem. Roboty te kosztowały 1,750 rs. Podług projektu pierwotnego, tarcza z cyfrą miała być wykonana z miedzi, lecz następnie, 7 maja 1873 roku, Najwyżej rozkano odlać takową, dla ogólnej harmonji, z ciemnego spiżu.

[7]) Podług planu pierwotnego, posągi tych znakomitych marynarzy nie miały być postawione; lecz potem, stosownie do Najwyższej woli, akademik Mikieszyn wylepił dwa medaljony z ich popiersiami, które umieszczone były z boków postumentu. Przy oglądaniu modelu gipsowego stosownej wielkości, Najjaśniejszy Pan Najwyżej rozkazać raczył, ażeby medaljony zastąpione zostały posągami.

[8]) Podług Najwyżej zatwierdzonego projektu pierwotnego, miały być trzy wieńce, lecz potem, 7 maja 1873 roku, rozkazano pozostawić jeden tylko, uznano bowiem, że będzie to bardziej harmonizować z całością pomnika.

3) Fałdy purpury udrapować harmonijniej i stosownie do sprężystości materji, z której robi się zwykle purpura. (*Dok. nast*).

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* Z Szwerynu piszą pod datą 25 listopada, w *Mecklemb. Anzeiger*: Po podarowaniu, przez jego królewską wysokość wielkiego księcia, jako szefa 8-go moskiewskiego pułku grenadjerów, przed kilku miesiącami, zgromadzeniu oficerów tego pułku swego portretu i przysłaniu takowego przez jenerał-majora von Mollera, zeszłego tygodnia przyjechał tu były dowódca pomienionego pułku, pułkownik Wojde, aby wynurzyć jego wysokości podziękowanie imieniem całego zgromadzenia oficerów.—Z drugiej strony donoszą nam: W lipcu roku bieżącego minęło lat trzydzieści, jak wielki książę jest szefem 8-go moskiewskiego pułku grenadjerów. W lipcu zebranie oficerów powinszowało wielkiemu księciu, a następnie jego wysokość przysłał swój portret naturalnej wielkości. Skutkiem tego wszyscy oficerowie i urzędnicy pułku zapragnęli ofiarować swemu dostojnemu szefowi dar honorowy i onegdaj, były dowódca pułku, pułkownik Wojde, na szczególnem posłuchaniu doręczył jego wysokości gruppę fotograficzną wspaniale wykonaną. Wielki książę, w mundurze moskiewskiego pułku grenadjerów, z łaskawą wdzięcznością przyjął podarunek. Grupa składa się z 62 fotografij wszystkich oficerów i urzędników pułku. Nad fotografjami orzeł ruski rozpostarł swe skrzydła, a pod tem napisano, że grupa ofiarowaną jest jego wysokości wielkiemu księciu Meklemburg-Szweryńskiemu. Oddzielne portrety porozdzielane są jedne od drugich rozmaitemi ustępami działań wojennych (zwycięzkiej bitwy pułku nad Trebją, w 1799 r., szturmu Bazardżiku w 1810 r. i bitwy lipskiej w 1813 r., gdzie pułk otrzymał osobne znaki honorowe za waleczność), licznemi emblematami wojennemi i innemi ozdobami. Obraz ma 1 m. 30 centimetrów szerokości i 1 metr 10 centim. wysokości, a wykonany został w zakładzie fotograficznym p. Mieczkowskiego w Warszawie. Rama dębowa obrazu godną jest uwagi przez artystyczne odrobienie oraz bogatą w ozdoby i emblemata. Na wierzchu w koronie cyfra pułku F. M., w rogach lata 1843 i 1873; dolne rogi ozdobione są bombami z cyfrą 8, a pomiędzy niemi znakami rzymskiemi liczba XXX. P. Mieczkowski, który osobiście dostarczył obraz, zaszczycony został przyjęciem przez jego wysokość wielkiego księcia."

Z powodu trzydziestolecia, szef pułku, panujący wielki książę Meklemburg Szweryński Fryderyk-Franciszek II, oprócz portretu, raczył udzielić oznaki orderu Korony Wendeńskiej rozmaitych stopni: owczesnemu dowódcy pułku pułkownikowi Wojdemu, 2 sztab-oficerom, 9 ober-oficerom i 1 urzędnikowi, oraz 15 medali niższym stopniom.

—

* **Handel w gubernji siedleckiej**, z powodu braku w niej operacij handlowych, ma charakter drobnej sprzedaży. W ciągu ostatnich dwóch lat wykupiono w gubernji siedleckiej następującą ilość patentów na trudnienie się handlem i przemysłem: w 1871 roku 5,854 świadectwa roczne na prowadzenie handlu i 543 takież świadectwa półroczne, 2,556 biletów rocznych na prowadzenie handlu i 186 takichże biletów półrocznych,—razem w 1871 roku 9,139 rozmaitych patentów. W 1872 roku wykupiono: 6,515 świadectw rocznych na prowadzenie handlu i 345 takichże świadectw półrocznych, 2,649 biletów rocznych na prowadzenie handlu i 120 takichże biletów półrocznych,—razem 9,519 rozmaitych patentów. Z porównania tego okazuje się, że ilość świadectw rocznych zwiększyła się w 1872 roku, w stosunku do 1871 roku, o 651, świadectw zaś półrocznych zmniejszyła się o 198; co się zaś tyczy biletów na prowadzenie handlu, ilość biletów rocznych zwiększyła się o 93, półrocznych zaś zmniejszyła się o 66.

Ponieważ ogół ludności w gubernji siedleckiej wynosił w roku zeszłym 548,970 mieszkańców obojej płci, przeto w roku 1872 jeden patent na prowadzenie handlu wypada prawie na 58 mieszkańców, t. j. na 58 mieszkańców, jeden tylko trudnił się handlem lub przemysłem, mając w przecięciu 57 konsumentów.

W roku 1871 wpłynęło w gubernji siedleckiej opłat za patenta na prowadzenie handlu i przemysłu 48,511 rs. $28^1/_2$ kop. Oprócz tego, opłat handlowych w miejsce patentów na prowadzenie handlu 437 rs. $6^1/_2$ kop. i z kar za naruszenie przepisów handlowych 123 rs. 25 kop.,—razem 49,071 rs. 60 kop. W roku 1872 wpłynęło opłat za patenta na prowadzenie handlu i przemysłu 48,586 rs., opłat handlowych w miejsce patentów handlowych 2,142 rs. 40 kop. i z kar pieniężnych 818 rs. 30 kop.,—razem 51,547 rs. 30 kop. Przeto w roku 1872 wpłynęło do skarbu państwa opłat za patenta handlowe z gubernji siedleckiej o 2,475 rs. 70 kop. więcej niż w roku 1871. Zwiększenie w roku zeszłym wpływu z opłat za świadectwa i bilety na trudnienie się handlem i przemysłem zawdzięczać należy ścislejszemu dozorowi ze strony Izby Skarbowej siedleckiej i czujności miejscowych władz administracyjnych pod względem ścisłego stosowania się przez osoby trudniące się handlem i przemysłem do przepisów Najwyżej zatwierdzonych 9 lutego 1865 roku.

Osoby które wykupiły patenta dzielą się pod względem pochodzenia jak następuje: pochodzenia ruskiego 19 osób, polskiego 2,605, starozakonnych 4,382 i cudzoziemców 19. Przeto na 100 procent ogółu osób trudniących się handlem i przemysłem wypada 62,3% starozakonnych, 37,1% polaków, 0,3% rosjan i 0,3% cudzoziemców. Stosunek zaś liczby osób trudniących się handlem i przemysłem, do tej narodowości, do której one należą, jest następujący: starozakonni 1:18, polacy 1,123,6, rosjanie 1:6,881 i cudzoziemcy 1:82. Z liczby 675 osób, które pociągnięte zostały w roku zeszłym w gubernji siedleckiej do kar pieniężnych za naruszenie przepisów dotyczących handlu i przemysłu, większa część, mianowicie 565 osób, należało do ludności starozakonnej, co wynosi 83,5% wszystkich osób, które naruszyły te przepisy; mniejsza zaś część, mianowicie 110 osób, należy do ludności polskiej, co wynosi tylko 16,5% osób, które naruszyły też przepisy.

Cały handel gubernji siedleckiej znajduje się w ręku żydów. Okoliczność ta oddziaływa szkodliwie na byt materjalny konsumentów klasy średniej i niższej i na byt ekonomiczny rolników. Gubernja siedlecka nie posiada jarmarków godnych uwagi pod względem obrotów, z wyjątkiem jarmarku w m. Włodawie, gdzie obroty wynoszą corocznie około 50,000 rs.

—

* 18 października, we wsi Drogiczki, powiecie mławskim, syn Marjanny Młodzianowskiej Walenty, $2^1/_2$ lat wieku mający, **pozostawiony był w domu bez nadzoru.** Bawiąc się przy rozpalonym ogniu na kominie, zapalił swą odzież i w skutku doznanego poparzenia, w kilka godzin zmarł. (*Dzien. Gub. Płocki*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* Dnia 6 (18) grudnia r. b., we czwartek, o godzinie 1-ej po południu, w sali popisów publicznych Cesarskiego uniwersytetu warszawskiego, kandydat uniwersytetu kazańskiego, Apollo *Smirnow*, bronić będzie publicznie **rozprawy na stopień magistra filozofji**, pod napisem: „Filozofja Berkeley'a."

—

* W Niedzielę, 2 (14) grudnia, odbyły się **egzamina roczne** w warszawskiej szkole niedzielno-rzemieślniczej o trzech klasach przy ulicy Zielnej, w obecności inspektora szkół m. Warszawy M. M. Hornberga i delegowanego ze strony magistratu. W roku bieżącym uczęszczało do tej szkoły 740 terminatorów rzemieślniczych.

—

* Powołując się na naszą wzmiankę o **„Słowniku Polsko-Ruskim"** p. **Czepielińskiego**, zamieszczoną w Nr. 231 *Dzien. Warsz.*, uznajemy za właściwe podać do wiadomości naszych czytelników, że trzeci jego zeszyt (do litery *P*), kończący tom pierwszy, wyszedł już na świat. Czwarty zeszyt ukaże się wkrótce, piąty zaś na 1 stycznia 1874 r., po którym to terminie, prenumerata na słownik w ilości 2 rub. na Warszawę i 2 rsr. 25 kop. na prowincję z przesyłką, przyjmowana nie będzie i cena słownika będzie podwyższona do 3 rub.; dla tego pragnący nabyć ten słownik po zniżonej cenie prenumeracyjnej, powinni skorzystać z wyżej wspomnionego, niedługiego już terminu.

—

* Wczoraj, w dalszem ciągnieniu 5-ej klasy 121-ej Loterji Klasycznej, z odciągniętych 700 Numerów, znaczniejsze wygrane padły jak następuje: na Nr. 19,949, padła główna wygrana rs. 75,000, na Nr. 14,416 padła wygrana rs. 40,000, Nra: 5,632, 6,772 i 20,288 wygrały po rs. 1,000, Nr. 16,161 wygrał rs. 500; zaś Nra 3,583, 4,625, 5,352, 12,706, 13,733, 14,274 i 14,487 po rs. 200.

—

* **Tydzień handlowy.** Na targu warszawskim dowozy pszenicy w minionym tygodniu były dość znaczne; gatunki przednie były uwzględniane, inne zaś z trudnością były zbywane nawet z ustępstwem 15—$22^1/_2$ kop. na korcu. Płacono za ziarno wyborowe czyste rs. 8,70—8,85, za takież cokolwiek zmięszane z kąkolem lub śniecią po rs. 8,50—8,60, za pstrą czystą i jasną rs. 8,25—8,40, za gatunki średnie podług jakości i czystości rs. 7,80—8,10, za ordynaryjną rs. 7,20—7,50 za korzec. Na wywóz nabywano małe ilości. Żyta dowozy były również dobre a ceny pozostając pod naciskiem obniżyły się o 10—15 kop. od cen zeszłotygodniowych. Płacono za gatunki wyborowe od rs. 5,85—6,15, za bardzo dobre rs. 6,25 za korzec. Wywóz za granicę był mniejszy niż tygodni poprzednich, wynosi tylko około 10,000 korcy. Jęczmienia dowozy były średnie, a ceny niazmiennie się trzymały; płacono za dwurzędowy rs. 4,80—5, za czterorzędowy rs. 4,35.—4,65 za korzec. Owsa dowozy były dobre, a ceny mocne zeszłotygodniowe. Płaco rs. 3—$3,22^1/_2$ za korzec. Groch polny rs. 6—6,50, cukrowy rs. 7,20—7,50 za korzec. Fasola rs. 8—8,10 za korzec. Ceny mąki niezmienione.

Okowity ceny z powodu znacznych dowozów i braku żądań w końcu tygodnia obniżyły się o $3^1/_2$ kop. We czwartek i piątek płacono za garniec po rs. $1,92^1/_2$ przy wielkiej ilości podających.

Cukier. W interesie rafinady ruch w tygodniu minionym również był ożywiony; przybywające transporty są rozkupowane w każdej ilości bądź to na wywóz do dalszych gubernij, bądź na konsumcję miejscową. Ceny ciągle stale się trzymają. Płacono za Hermanów, Łyszkowice i Oryszew gotówką rs. 4, za Rudę Pabianicką, Leśmierz i Rytwiany po rs. 4 na czas, za Guzow w większych partjach rs. $3,92^1/_2$, w pojedynczych beczkach rs. $3,97^1/_2$, za Częstocice rs. 3,95, za Józefów w głowach rs. 3,99, na czas i rs. 3,95 gotówką; za rąbany rs. 4,04 na czas i 4 rs. gotówką. Świeży produkt z fabryki Leonów przybył w piątek, z Ostrowa i Dobrzelina oczekują w końcu miesiąca. Za mączkę płacono ceny wyższe: za Strzelce rs. $3,32^1/_2$, za Czersk i Michałów rs. 3,30. Łubna sprzedano przeszło 100 beczek krzyształu po rs. 3,20 i 20 beczek miału po rs. 3,30 za kamień 24-funtowy.

W produktach ruch mały. Większe tranzakcje porobiono w łoju, którego nabyli tutejsi fabrykanci około 2,000 pudów po rs. 5,25 za pud. (*Gaz. Hand.*)

Z INNYCH GUBERNJI.

* W **Jekaterinburgu** otwartą została **szkoła realna.** Otwarcie szkoły uskuteczniono po odprawieniu nabożeństwa przez najprzewielebniejszego Wassjana, biskupa jekaterinburgskiego, w obecności przedstawicieli miasta, uczestniczących w utrzymaniu szkoły, ziemstwa i oddzielnych administracij. Do szkoły postąpiło 47 uczących się; z tych do III klasy—28, a do IV—19. (*Gon. Urzęd.*)

—

* *Tambowski Dziennik Gubernjalny* donosi, że przez **gubernatora miejscowego otwartą została składka w gubernji tambowskiej na korzyść dotkniętych nieurodzajem** w gubernji samarskiej. Przygotowano oddzielne listy składkowe, które rozesłano marszałkom szlachty, prezesom zarządów ziemskich, głowom miejskim, pośrednikom pokojowym, oraz niektórym innym władzom i osobom, a oprócz tego zaproszono do udziału w składce duchowieństwo miejscowe za pośrednictwem najprzewielebniejszego Palladjusza, biskupa tambowskiego i szackiego.

—

* *Dziennik Djecezjalny Moskiewski* pisze, że 13 listopada **zmarł** w Moskwie jeden z najstarszych kapłanów moskiewskich, **protojerej** Jermołajewskiej cerkwi, na ul. Sadowej, Michał Aleksandrowicz Sperański, w **94** roku życia. Zmarły był kapłanem przez lat 59.

—

* Znajdujące się na wiedeńskiej wystawie wszechświata roboty **oddziału kaukazkiego wojenno-topograficznego**, zwróciły na siebie, jak donoszą w gazecie *Kaukaz*, uwagę biegłych, przez których też przyznany został oddziałowi (za mapę drogową kraju — 20 w. na cal) medal „zasługi," Fortschritts-Medaille.

* **Odesa.** Pomimo całej szybkości, z którą zostały zbudowane i nie przestają budować się nowe domy mieszkalne w Odesie, ceny mieszkań zniżają się dość słabo. Taka stałość cen pochodzi z wielu przyczyn: drożyzny materjałów budowlanych, drożyzny pracy robotników. Materjały budowlane i ręce robocze w Odesie są drogie; kamień jest niedostępny; drzewa suchego prawie niemożna dostać. W skutku tego budowle muszą być niezadawalniające pod względem dobroci i drogie, a zarazem i lokale nie mogą być tanie.

Ale wiedeńska wystawa podaje w tym przedmiocie niektóre wskazówki, które stawiają kwestję na inne pole.

Jenerał-lejtnant Hangardt, obeznawszy się ze szczegółami budowy *domów z żelaza* i stargowawszy w Wiedniu dom na oddział szpitalny na 30 łóżek, ze wszystkiemi przynależytościami, podaje, jak donosi dziennik *Odesk. Wiestn.*, następujące w tym przedmiocie wiadomości:

Dom ten ma 55 stóp angielskich długości, a 40 stóp szerokości, zrobiony jest z galwanizowanego, nierdzewiejącego żelaza. W domu znajduje się 30 żelaznych łóżek ze sprężynami, 30 foteli do jadalni, 30 stołków do sypialni, 30 materacy z poduszkami, prześcieradłami i kołdrami, 23 szafki do rzeczy z zamkami, jeden piec kuchenny żelazny, jeden komin do jadalni i dwa waterklozety. Wszystko to, z odstawą (wodą) z Wiednia do Odesy, z ustawieniem domu na miejscu przeznaczenia, z zapłatą inżynierowi i kosztami podróży do Wiednia i napowrót kosztuje razem 7,339 złotych reńskich, czyli około 4,925 rub. 50 kop. Jeżeli zaś sprowadzić do Odesy jednopiętrowy dom takiej samej wielkości, bez wyżej wymienionych przynależytości, to będzie on kosztował z ustawieniem, w ogóle około 3,900 rub.

Oprócz tego jenerał Hangardt pisze, że podobne budowle żelazne dobre są w każdym klimacie i do wszelkiego celu, i że na wystawie w Wiedniu widział domy dla robotników, willę księcia Walji, kościół, szkołę, restauracje, pawilony, składy towarów i t. p. zrobione z żelaza galwanizowanego. Ściany wewnątrz tych budowli oszalowane są deseczkami podbitemi wojłokiem. Utworzona pomiędzy ścianami żelaznemi a oszalowaniem przestrzeń 5 calowa napełniona jest powietrzem, które jak wiadomo, znajdując się hermetycznie zamknięte pomiędzy dwoma powierzchniami różnorodzajowemi, bywa bardzo złym przewodnikiem ciepła. W skutku tego w takich budowlach bardzo jest łatwem, za pomocą palenia lub wentylacji, utrzymywanie umiarkowanej temperatury. Wentylacja zaś odbywa się za pomocą ruchomych ram, urządzonych pod dachem lub pod sufitem. Budowle takie zaczynają wchodzić w użycie wszędzie, w najrozmaitszych pod względem klimatu krajach: okazują się całkiem dobremi w Ameryce, Indjach Wschodnich, Włoszech, Niemczech, Anglji, Finlandji i t. d., to jest w krajach gorących, umiarkowanych i zimnych. Pomiędzy innemi w Ameryce i w Anglji domy żelazne wchodzą w wielkie użycie.

W szczególności jenerał Hangardt wykazuje korzystność zastosowania takich budowli na szpitale przenośne, i pierwszeństwo takich szpitali pod względem ich bezpieczeństwa od ognia, taniości i trwałości, przed budowlami wszelkiego innego rodzaju. Oprócz tego szpitale żelazne wymagają mniej reperacji niż wszelkie inne, przenoszą się z miejsca na miejsce bardzo dogodnie i co najgłówniejsze, nie przejmują się szkodliwemi miazmatami szpitalnemi, w skutku czego inne szpitale stają się gniazdami chorób, zdatnemi tylko, według rady Pirogowa, do bezzwłocznego rozebrania.

Co się tyczy obstalunków domów żelaznych, takowe wyrabiają się w licznych amerykańskich, angielskich i innych fabrykach żelaznych, a pomiędzy innemi w Wiedniu (Prater-Strasse, 52), gdzie jenerał-lejtnant Hangardt stargował dom na oddział szpitalny (*Gon. Urzęd.*)

—

* We wsi Piatniczanach, w powiecie Winnickim, w gubernji podolskiej, włościanin Dominik Szeląg, będący stróżem przy zwierzyńcu należącym do obywatela Grocholskiego, powracając, 17 października wieczorem, do domu, nie poszedł prosto gościńcem, lecz dla skrócenia sobie drogi, przelazł przez płot zwierzyńca i **spotkał się tam z jeleniem,** który napadł go i wziął na rogi. Przejeżdżający natenczas, strażnik leśny, dymisjonowany żołnierz Michał Grigorjew, usłyszawszy krzyk Szeląga, rzucił się na pomoc, ale Szeląg już był zabity. Jeleń dostrzegłszy Grigorjewa, będąc już mocno rozjuszony, zabił i jego. (*Gon. Urzęd.*)

Ruch handlu jarmarcznego w Rosji w ostatnich pięciu latach (1868—1872 r.)

III.

JARMARKI DRUGIEGO RZĘDU.

(*Dalszy ciąg* [1]).

7. *Jarmark wiosenny przy futorze Achuńskim Wewnętrznej Hordy Kirgizkiej.*

(W maju. Tak: w 1868 r.—od 11 do 27, w 1869 r.—od 12 do 28; w 1870 r.—od 10 do 25 maja).

		W 1868 r.	W 1869 r.	W 1870 r.	Średnia cyfra roczna.
A. Przywieziono i sprzedano towarów: WAŻNIEJSZYCH:		R	U B	L	E.
Bawełnianych	(przywieziono	1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000
	(sprzedano.	600,000	700,000	900,000	733,333
Wełnianych (wielbłądziej)	(przywieziono	87,000	88,000	75,000	83,333
	(sprzedano.	87,000	88,000	75,000	83,333
Jedwabnych	(przywieziono	120,000	120,500	130,000	125,500
	(sprzedano.	50,000	60,000	90,000	66,666
Skór i wyrobów skórzanych	(przywieziono	125,000	126,400	106,000	119,133
	(sprzedano.	101,000	101,900	92,000	98,500
Herbaty	(przywieziono	70,000	73,000	120,000	87,666
	(sprzedano.	60,000	65,000	100,000	75,000
Bydła rogatego (rusk. i z ordy)	(przywieziono	146,700	130,000	188,048	154,916
	(sprzedano.	146,700	130,000	40,000	105,566
Koni	(przywieziono	15,000	14,000	40,000	23,000
	(sprzedano.	12,000	14,000	30,000	18,666
Wielbłądów	(przywieziono	82,000	65,500	39,120	62,206
	(sprzedano.	82,100	65,500	39,120	62,206
Baranów	(przywieziono	350,000	350,000	210,000	290,000
	(sprzedano.	350,000	350,000	210,000	290,000
W ogóle towarów	(przywieziono	2,632,900	2,599,590	2,591,998	2,608,162
	(sprzedano.	1,585,780	1,670,418	1,857,348	1,704,515
B. Otrzymano dochodu:					
Za lokale wewnątrz dworu gościnnego		5,585	5,734	10,462	7,260
Za lokale wewnątrz dworu		1,530	1,720	3.088	2,113
Razem		7,115	7,454	13,550	9,373
Wydano		945	623	634	794
W ogóle czystego dochodu		6,070	6,831	12,926	8,609
C. Zjazd na jarmark.		osób.	osób.	osób.	osób.
a) Rosjan		8,000	8,000	10,000	8,666
b) Kirgizów		17,000	17,500	20,000	18,166
c) Cudzoziemców		7	—	1	3
W ogóle osób		25,000	25,500	30,000	26,838

Z rocznego przywozu wszystkich w ogóle towarów na jarmark wiosenny przy futarze Achuńskim za 2,600,000 rub., wartość samych wyrobów bawełnianych wynosi blizko $1^1/_2$ miljona rubli, to jest blizko $^3/_5$ całego przywozu; dla tego handel temi towarami nadaje kierunek całemu jarmarkowi. Przy jednakowym przywozie, sprzedaż wyrobów bawełnianych corocznie polepszała się i w 1870 r. doszła już do 900,000 rub. $^9/_{15}$ przywozu. Wyrobów *jedwabnych* i *skórzanych* przywozi się prawie aa jedną i tę samą sumę (pierwszych za 125,000 rub. ostatnich za 119,000 rub.), ale pierwszych rozprzedaje się zaledwie $^1/_2$, a ostatnich do $^5/_6$ przywozu. *Wełna wielbłądzia* rozprzedaje się zawsze bez pozostałości, a *herbata* blizko $^7/_8$ przywozu, ale ilość jednej i drugiej jest dość ograniczona. Po wyrobach bawełnianych nieomal za najgłówniejszy przedmiot handlu należy uznać różnego rodzaju bydło, przeważnie *barany* (za 290,000 rub.), sprzedawane zawsze bez pozostałości i *bydło rogate* (za 155,000 rub.) — około $^2/_3$ przypędzonego. Ceny wełny wielbłądziej i bydła były następujące:

	W 1868 r.	Въ 1869 r.	W 1870 r.
Wełna wielbłądzia (za pud)	od 3 r. 15 k.	od 3 r. 15 k.	od 2 r. 50 k.
	do 4 „ 30 „	do 4 „ 50 „	do 5 „ 15 „
Bydło rogate:			
a) ruskie	od 17 r.	od 18 r.	
	do 35 „	do 38 „	od 5 rub.
b) z ordy	od 9 „	od 10 „	do 25 rub.
	do 20 „	do 22 „	
Konie	od 12 „	od 17 „	od 15 rub.
	do 70 „	do 80 „	do 70 „
Wielbłądy	od 18 „	od 20 „	od 21 „
	do 40 „	do 45 „	do 45 „
Barany	do 3 „	od 3 „	od 2 „ 50 k.
	do 5 „	do 6 „	do 5 „

Przywóz wszelkich w ogóle towarów w 1867r., chociaż był nieco większy od przywozu dwóch ostatnich, lecz sprzedaż ich była mniejsza, ponieważ natym jarmarku interesa szły dość tępo. Za główną przyczynę tego uznawano przypadnięcie tego jarmarku jednocześnie z jarmarkiem na św. Trójcę w słobodzie Mikołajewskiej naprzeciwko m. Kamyszyna, gdzie większa część nabywców udała się wprost, nie wstępując do futoru Achuńskiego. Oprócz tego kirgizi, po poborze od nich do skarbu stałych podatków, uznali za dogodne wnieść te podatki podczas jarmarku wiosennego, spłaciwszy na nim przeszło $^2/_3$ ogólnej sumy tych podatków. Dalej kirgizi zapłacili jeszcze znaczne sumy w początku roku i podczas jarmarku: na urządzenie szkół rewirowych, na stypendja wychowańców-dzieci swoich w orenburgskiem gimnazjum męzkiem, i na rzecz poszkodowanych w skutku nieurodzaju mieszkańców niektórych gubernij. W skutku takiego wydatku kapitałów, kirgizi kupowali w tym roku znacznie mniej towarów niż poprzednio. W ogóle zaś, według trzyletniego przecięcia sprzedaż (za 1,700,000 rub.), wynosi przeszło połowę przywozu (za 2,600,000 rub.) W 1864 r. było przywieziono towarów za 1,907,774 rub. i sprzedano za 1,109,892 rub. także przeszło połowę, zaś w 1866 r. przywieziono za 2,128,910 rub., a sprzedano za 1,826,340 rub. — blizko $^6/_7$ przywozu. Z następnych lat, tylko w 1870 roku (przy większym przywozie) sprzedano za taką samą su-

[1]) Patrz Nr. 256 *Dzien. Warsz.*

mę, przytem i dochód jarmarczny w porównaniu z poprzedniemi dwoma latami podwoił się (jesienny jarmark przy futorze Achuńskim — patrz niżej jarmarki trzeciego rzędu). (*Gon. Urzęd.*) (*D. c. c.*)

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

D r e z n o, 15 grudnia. Królowa pruska wdowa Elżbieta, zeszłej nocy o godzinie 12 zakończyła życie. Książę Następca tronu pruskiego przybył tu w nocy.

P a r y ż, 15 grudnia. Na posiedzeniu Zgromadzenia Narodowego, Haentiens, bonapartysta, wnosił żądanie o interpelowanie rządu co do widocznego niebezpieczeństwa częściowych wyborów i czy rząd zamierza w dalszym ciągu nie wpływać na wybory. Interpelacja została odroczona do czasu uchwalenia praw finansowych.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* *Nord* pisze: Wzruszenie spowodowane rezultatem procesu przeprowadzonego w Grand-Trianon, zaczyna już nieco przechodzić we Francji, a cała uwaga publiczna znowu się zwraca na prace zgromadzenia narodowego, szczególniej zaś na dwie komisje, wyznaczone do opracowania praw: municypalnego i konstytucyjnych. Komisja trzydziestu utworzyła w piątek pod-komitet złożony z dziewięciu członków, który ma zbadać organizację władz publicznych; w tym pod-komitecie lewica reprezentowana jest przez dwóch członków, prawica posiada tam także tylko dwa głosy, a prawy środek pięć ich liczy. Co do komisji municypalnej, ta powzięła już dwa postanowienia ważne; pierwsze z nich przyjmuje zasadę nominowania merów przez rząd — w drugiem zaś upoważnia rząd do wyboru merów, po za obrębem rad municypalnych. Tym sposobem komitet zaszedł dalej jeszcze niż rząd na drodze centralizacji, ponieważ rząd domagał się tylko, aby mu służyło prawo wyboru merów, po za obrębem rad municypalnych, w pewnych tylko okolicznościach wyjątkowych. Postanowienie to zresztą, przyjęte zostało większością tylko jednego głosu. Jak wiadomo, prawo proponowane przez rząd, odbiera merom zwierzchnictwo nad policją municypalną. Od chwili jednak gdy władza wykonawcza obejmuje, bez żadnej restrykcji, prawo nominowania merów, może im pozostawić zwierzchnictwo nad policją i prawdopodobnie też propozycje rządowe zostaną poprawione w tym duchu.

* Pisma zagraniczne podają następujący tekst rekursu do łaski, jaki bezzwłocznie, po wydaniu wyroku, prezes i członkowie sądu wojennego wystosowali do ministra wojny na korzyść marszałka Bazaine'a: „Panie ministrze, rada wojenna wydała już sąd na marszałka Bazaine'a. Jako przysięgli, rozstrzygnęliśmy przedstawione nam kwestje, słuchając jedynie głosu naszego sumienia. Nie powrócimy do długich rozpraw jakie nas dostatecznie oświeciły. Samemu Bogu tylko winni jesteśmy zdać rachunek z powodów wydania naszego wyroku. Jako sędziowie byliśmy obowiązani zastosować prawo niewzruszone, które nie dozwala przywodzić żadnych okoliczności łagodzących w występku popełnionym przeciwko obowiązkom wojskowym. Lecz okoliczności łagodzące, na które nie mieliśmy prawa powołać się przy wydawaniu wyroku, teraz, mamy prawa wskazać je panu. Przypominamy więc panu, iż marszałek Bazaine przyjął i sprawował dowództwo nad armją reńską w pośród niezliczonych trudności; że nie jest on odpowiedzialnym ani za fatalny początek wojny, ani też za wybór linji operacyjnych. Przypominamy, iż zawsze osobiście znajdował się w ogniu podczas bitew i że pod Borny, Gravelotte i Noisseville, nikt nie przewyższył go w dzielności i że w dniu 16 sierpnia, przez stanowczą swoją postawę potrafił utrzymać środek swoich linji bojowych. Weź pan na uwagę stan służby tego ochotnika z roku 1831, policz bitwy, rany i świetne czyny, które mu zdobyły marszałkowską buławę. Zwróć pan uwagę na długie więzienie jakie obecnie wytrzymał — pomyśl o mękach doznawanych w ostatnich dwóch miesiącach, podczas których każdego dnia słuchać musiał, jak roztrząsano jego honor w jego obecności, a złączysz się pewnie z nami, panie ministrze, w celu upraszania prezydenta rzeczpospolitej, ażeby nie dozwolił wykonać wyroku, przez nas wydanego. Przyjm panie ministrze zapewnienie naszego szacunku. (Podpisali: prezes—książę Henryk orleański i wszyscy członkowie wojennego sądu.)

* Czytamy w *Journal de Paris*: Niektóre osoby zdają się być zdziwione z powodu, że sąd wojenny podpisał jednomyślnie rekurs o ułaskawienie dla Bazaina, zaraz po wydaniu, także jednomyślnością głosów, wyroku śmierci. A jednak nic prostszego nad to, a z naszej strony dodamy, że taki zbieg rzeczy powtarza się często. Przysięgli zaraz po wydaniu wyroku śmierci, często podpisują odwołanie się do łaski; co się zaśtyczy sądów wojennych, te obowiązane są zawsze prawie posługiwać się zwyczajem odwołania się do łaski — a to z przyczyn następujących: Kodeks wojskowy jest niesłychanie surowy. W wielu bardzo razach, przeważnie nawet, nie przypuszcza on zgoła złagodzenia kary — a jeśli wypadkiem dopuszcza jakiego złagodzenia — to i wtedy jeszcze pozostaje ona bardzo ostra. Tak np. w niektórych razach kara śmierci, może być zamienioną tylko na galery dożywotnie. Z tego wynika, iż sędziowie wojenni, nie mogą brać w rachubę okoliczności łagodzących lub przynajmniej nie mogą liczyć na te okoliczności w inny sposób, jak tylko przez zastosowanie zwyczaju odwołania się do łaski. Jest to stałym zwyczajem sądów wojennych podpisywać odwołanie się do łaski, wowczas gdy np. potępiony ma dobry stan służby lub gdy okoliczności w jakich się znajdował mogą usprawiedliwić złagodzenie kary. Nic ma więc w tem wszystkiem nic nowego ani nadzwyczajnego.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Peszt, 12 grudnia. Pesti Naplo* donosi, że prowadzą się z Korizmiczem układy w przedmiocie objęcia przez niego ministerstwa skarbu. Ministerstwo dróg komunikacji ma być powierzone tymczasowo ministrowi handlu Zichy'emu, który kierować będzie tymczasowo obu temi ministerstwami. *Pester Correspondenz* donosi przeciwnie, że hr. Zichy kierować będzie stale obu temi ministerstwami, lecz że wydział rolnictwa odłączony zostanie od ministerstwa handlu i utworzy, wraz z wydziałami dóbr rządowych i górnictwa, nowe ministerstwo rolnictwa. Podług tegoż pisma, hr. Zichy stawia między innemi warunek, ażeby załatwioną została wpierw kwestja drogi żelaznej wschodniej.

* *Waszyngton, 13 grudnia.* Izba reprezentantów uchwaliła cztery miljony na zreorganizowanie marynarki i wyraziła przy rozprawach w kwestji parostatku „Virginius" zupełne swe zadowolenie z postawy rządu.

* **Synowie i córki** Feliksa **Mendelsohna Bartholdy** oświadczyli gotowość odstąpienia na rzecz państwa, dla umieszczenia w królewskiej bibliotece w Berlinie, całkowitego zbioru rękopismów pozostałych po ich ojcu, pod warunkiem ustanowienia dwóch **stypendjów** po 700 talarów, w celu kształcenia muzyków odznaczających się zdolnościami i pilnością.

—

* Do jakiego stopnia doskonałości dochodzi **dziennikarstwo** a raczej druk **w Anglji**, dowodem tego fakt następujący: d'Izraeli, sławny polityk, miał mowę w Glasgowie, która trwała przez $1\frac{1}{2}$ godzin i skończyła się o godzinie 4 m. 25. O godz 5 m. 28 na ulicach Glasgowa sprzedawano gazetę „Herald", w której dodatku nadzwyczajnym, na pięciu szpaltach petytem, wydrukowaną była rzeczona mowa. (*Gaz. Han.*)

—

* Historja omnibusów zwyczajnych i używanych na kolejach konnych (Tramways) w Anglji, przedstawiała dotąd dwa odznaczające się rysy: to jest nieuczciwość pewnej liczby konduktorów i ciągłe, lecz bezowocne usiłowania towarzystw w celu położenia tamy takiemu postępowaniu. Dziś, pomimo wszelkich przedsiębranych środków, nadużycia te przyprawiają rocznie o stratę kilku tysięcy funtów sterlingów.

Wszystkie plany możliwe, jakie obmyślano aby położyć koniec tym oszustwom, musiały ustąpić w obec trudności ich wykonania. Zdaje się, że nareszcie trudności te zostały pokonane, skutkiem **przyrządu**, wypróbowanego publicznie w październiku r. b. **na omnibusie** kolei konnej, kursującym pomiędzy Blackfriars-bridge i Brixton. Nowy przyrząd wynaleziony został przez p. Weir'a, którego system sygnałów pneumatycznych był zastosowanym z pomyślnym skutkiem na pokładzie „Great-Eastern". Przyrząd ten składa się z drzwiczek z bronzu, umieszczonych w poprzek drzwi omnibusu; są one wprawiane w ruch przez wchodzącego lub wychodzącego pasażera; dwie osoby nie mogą jednocześnie wejść lub wyjść z omnibusu.

W małej skrzynce bronzowej znajduje się przyrząd do kontrolowania, który się składa z taśmy papierowej, przekalającej się w rozmaitych kierunkach, przy wejściu i wyjściu każdego pasażera. Igła która dopełnia przekłucia i taśma papierowa, są wprawiane w ruch przez poruszenie się drzwi brązowych. Podział rozmaitych przebieżonych przestrzeni na tej samej linji, jest oznaczony przez próżne przerwy pomiędzy miejscami przekłótemi, Ten podział dokonywa się przez nieznaczne podniesienie planu drogi pomiędzy szynami na tych stacjach, gdzie cena miejsc się zmniejsza. Małe kółko, umieszczone pod powozem i przymocowane do drążka będącego w związku z przyrządem pneumatycznym, wywiera działanie na mechanizm przekłówający w sposób tworzący próżne miejsce na papieprze pomiędzy ostatniem przekłóciem a tem które po niem następuje. Przyrząd wprawiany jest w ruch częścią za pomocą mechanizmu atmosferycznego, częścią zaś środkami mechanicznemi. Z końcem dnia wyjmuje się ze skrzynki taśma papierowa, która oznacza z wszelką dokładnością sumę jaką jest dłużny konduktor. Tenże przy wejściu lub wyjściu posługuje się kluczem, a cyferblat ruchomy oznacza jego wejście, które nie może być przez niego powtarzane jak tylko w długich przerwach. Rozumie się, że liczba wejść konduktorów potrąca się od liczby wejść pasażerów; inaczej konduktor byłby zmuszony płacić za każdym razem, ilekroć wszedł dla pobrania należności od pasażerów.

—

* **Międzynarodowa wystawa rolnicza** odbędzie się w Bremen w r. p., a rozpocznie się dnia 13 czerwca, skończy się zaś 21-go t. m. Wszystkie nagrody razem wzięte przynajmniej 100,000 marek (nowych niemieckich) wynosić będą. Dotąd już zebrano fundusz gwarancyjny 250,000 marek.

—

* Toskańskie Towarzystwo ogrodnicze we Florencji przygotowuje na miesiąc maj r. p. **międzynarodową wystawę ogrodniczą**, z którą zamierza połączyć razem zjazd botaników.

—

* **Użycie papieru zamiast drzewa budulcowego** coraz bardziej wchodzi w użycie. Dziennik *Society of Arts* donosi, że niedaleko Bergen wzniesiono kościół papierowy, mogący w sobie do 1,000 ludzi pomieścić. Jest on wewnątrz kolisty a zewnątrz ośmioboczny. Płaskorzeźby na zewnątrz, posągi wewnątrz, sufit a nawet dach są z papki papierowej (*papier mâché*), która napojona stosownemi ingredjencjami, jest zupełnie nieprzemakalną.

* **Sierp ulepszony.** Biuro centralne towarzystwa rolniczego w w. ks. Badeńskiem zawiadamia, że pilnikarz Vickel w Waldshut ulepszył sierp, dając mu zęby pilnikowe. Takie sierpy służą dwa do trzech lat bez ostrzenia i szlifowania i kosztują po 1 złr. sztuka.

p. o. Redaktora **Henryk Bartsch.**

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

Towarzystwo Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej.

Rada Zarządzająca zawiadamia pp. Posiadaczów obligacij Towarzystwa, że wypłata kuponów procentowych za drugie półrocze 1873 r. od obligacij:

Serji I po 500 franków.

Serji II, III i IV po 100 i 500 talarów,

dopełnianą będzie we właściwych walutach na kuponach wyrażonych, poczynając od dnia 21 grudnia (2 stycznia) 1873/74 r.

w Warszawie—w Kasie Głównej Towarzystwa;

w St. Petersburgu — w Filji Warszawskiego Banku Handlowego, lub u domu handlowego G. Sterky i Syn;

w Berlinie — w Filji Banku Kredytowego Srodkowych Niemiec, lub w Disconto-Gesellschaft;

w Wrocławiu — w Kasie Zjednoczenia Bankowego Szlązkiego;

w Frankfurcie n. M.—u domu handlowego J. Weiller Synowie;

w Dreznie—w Banku Drezdeńskim;

w Lipsku—w Lipskiem Towarzystwie Dyskontowem;

w Amsterdamie — u domu handlowego: Lippmann, Rosenthal et Comp.;

w Brukseli—u domu handlowego: Brugmann Synowie;

w Londynie—u domu handlowego: N. M. Rothschild and Sons;

w Krakowie—u domu handlowego: Franciszek-Antoni Wolff.

Kupony powinny być przedstawione przy specyfikacji porządkiem numerów ułożonej i podpisanej.

Jednocześnie powyższe Kasy wypłacać będą we właściwych walutach po cenie nominalnej, wylosowane w r. 1873 i latach poprzednich obligacje Serji I, II, III i IV Towarzystwa.

Warszawa, dnia 1 (13) grudnia 1873 r.

—

Towarzystwo Drogi Żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej.

Rada Zarządzająca zawiadamia pp. Akcjonarjuszów, że kupony procentowe za drugie półrocze 1873 roku od akcij Towarzystwa wypłacane będą, poczynając od dnia 21 grudnia (2 stycznia) 1873/74 r. jak następuje:

w Warszawie—w Kasie Głównej Towarzystwa;

w St. Petersburgu — w Filji Warszawskiego Banku Handlowego, lub u domu handlowego: G. Sterky i Syn;

w Berlinie — w Fi ji Banku Kredytowego Srodkowych Niemiec, lub w Disconto-Gesellschaft;

w Wrocławiu — u Zjednoczenia Bankowego Szlązkiego;

w Frankfurcie n. M.—u domu handlowego: J. Weiller Synowie;

w Dreznie—w Banku Drezdeńskim;

w Lipsku — w Lipskiem Towarzystwie Dyskontowem;

w Amsterdamie — u domu handlowego: Lippmann, Rosenthal et Comp.;

w Brukseli — u domu handlowego: Brugmann Synowie;

w Londynie—u domu handlowego: N. M. Rothschild and Sons;

w Krakowie—u domu handlowego: Franciszek-Antoni Wolff.

Kupony przedstawiane być winny do wypłaty przy specyfikacji porządkiem numerów ułożonej. Formularze do tych specyfikacij wydaje Kasa Główna dróg żelaznych w Warszawie.

Jednocześnie w wymienionych wyżej Kasach spłacane będą po wartości nominalnej wylosowane w roku bieżącym i poprzednich latach, akcje Towarzystwa drogi żelaznej Warszawsko-Bydgoskiej i wydawane w ich miejsce, stosownie do § 42 Ustawy, tak zwane akcye pożytkowe.

Warszawa, dnia 1 (13) grudnia 1873 r.

—

Towarzystwo Drogi Żelaznej Warszawsko-Wiedeńskiej.

Rada Zarządzająca zawiadamia pp. Akcjonarjuszów, że przedpłata na poczet dywidendy roku 1873 w wysokości rsr. 1 kop. 50 na akcję, dopełnianą będzie za złożeniem właściwych kuponów, poczynając od dnia 21 grudnia (2 stycznia) 1873/74 roku:

w Warszawie—w Kasie Głównej Towarzystwa;

w St. Petersburgu — w Filji Warszawskiego Banku Handlowego, lub u domu handlowego: G. Sterky i Syn;

w Berlinie — w Filji Banku Kredytowego Srodkowych Niemiec, lub w Towarzystwie Doskontowem;

w Wrocławiu — w Kasie Zjednoczenia Bankowego Szlązkiego;

w Frankfurcie n. M.—u domu handlowego: J. Weiller Synowie;

w Dreznie—w Banku Drezdeńskim;

w Lipsku—w Lipskiem Towarzystwie Dyskontowem;

w Amsterdamie — u domu handlowego: Lippmann, Rosenthal et Comp.;

w Brukseli — u domu handlowego: Brugmann Synowie;

w Londynie—u domu handlowego: N. M. Rothschild and sons;

w Krakowie—u domu handlowego: Franciszek-Antoni Wolff.

Kupony przedstawione być powinny przy specyfikacji porządkiem numerów ułożonej i podpisanej.

Warszawa, dnia 1 (13) grudnia 1873 r. N. 7,347.

Warszawa
dnia 4 (16) grudnia.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we wtorek, **Pierwsze** przedstawienie opery włoskiej, 1-szy raz, opera liryczna w 3-ch aktach, **Mignon**, abonament zawieszony.— Początek o godzinie 7 i pół.— *Jutro*, we środę, opera **Mignon**, przez artystów włoskich; abonament N. 1 lit. A.— *Wczoraj*, było osób 907.

TEATR ROZMAITOŚCI.— *Dziś*, we wtorek, komedja w 1 akcie, **Babie lato;** — utwór sceniczny w 3 aktach, **Księżna Jerzowa**. — Początek ogodzinie 7 i pół. — *Jutro*, we środę, komedje **Babie lato; Akrobata; Posażna jedynaczka**.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego).—Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Koncert orkiestry węgierskiej** pod przewodnictwem Karola Baloga.— Początek o godzinie 8-ej.—Wejście kop. 15.

POCIĄGI NA DROGACH ŻELAZNYCH.

Warszawsko-Petersburgska.

Wychodzą (z Pragi).

Pociąg pośpieszny o godzinie 10 minut 30 wieczór.

Pociąg pasażerski o godz. 10 min. 30 rano.

Przychodzą (na Pragę) o godz. 6 z rana i o godz. 7 min. 5 wieczór.

Warszawsko-Wiedeńska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg pośpieszny (klasa 1 i 2) o godz. 7 min. 20 rano.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 11 min. 10 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 12 po południu (dochodzi tylko do Petrokowa).

Do Łodzi wyjeżdża się z Warszawy pociągami: pośpiesznym o godzinie 7 min. 20 z rana i osobowym o godz. 11 min. 10 z rana.

Przychodzą do Warszawy:

Pośpieszny o godz. 8 min. 22 wieczorem.

Osobowy o godz. 5 min. 26 po południu.

Miejscowy (z Petrokowa) o godz. 10 min. 5 z rana.

Warszawsko-Terespolska.

Wychodzą (z Pragi):

Pociąg kurjerski o godz. 7 min. 16 rano.

Pociąg pocztowy o godz. 3 min. 13 po południu.

Przychodzą (na Pragę): o godz. 1 min. 9 i o godz. 5 min. 6 po południu.

Warszawsko-Bydgoska.

Wychodzą z Warszawy:

Pociąg kurjerski (klasa 1 i 2) o godz. 3 po południu.

Pociąg osobowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 40 rano.

Pociąg osobowo-miejscowy (4-ry klasy) o godz. 6 min. 12 po południu (tylko do Kutna).

Przychodzą do Warszawy:

Kurjerski o godz. 2 min. 15 po południu.

Osobowy o godz. 9 min. 40 wieczorem.

Miejscowy o godz. 10 min. 5 z rana.

* W dniu 3 (15) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 41, wyzdrowiało 40, umarło 8, pozostało 1755 (mężczyzn 825, kobiet 930), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 182, kobiet 191.

Przyjechali: — Jenerał-lejtnant *Ulrich*, z Brześcia;— tajny radca *Keller*, z zagranicy; — jenerał-majorowie: *Eckert*, z Częstochowy, *Jegorow*, z Wiednia; — kurjer poselstwa francuzkiego hrabia *Sola*, z St. Petersburga.

Ceny Targowe.
dnia 3 (15) Grudnia 1873 roku

RODZAJ PRODUKTÓW	Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od Ruble sr.	Korzec od kopiejki	Korzec do Ruble sr.	Korzec do kopiejki
Pszenica 242 funtów smol. i ordyn.	11	52	7	—	7	20
„ „ pstra i dobra	12	98	7	50	8	10
„ „ wyborowa	13	32	8	25	8	$32\frac{1}{2}$
Żyto 232 „	9	12	5	15	5	70
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy	5	68	4	20	4	65
Owies	5	38	3	15	3	30
Jarzyny: Kartofle	—	—	1	80	2	—
Siano pud	—	—	—	40	—	$42\frac{1}{2}$
Słoma „	—	—	—	27	—	28

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.

Pszenicy 700, żyta 1200, jęczmienia 500, owsa 300 korcy.

Żyto wyborowe płacono rs. 5 kop. 85 — rs. 6 kop. $12\frac{1}{2}$.

Cena okowity dnia 3 (15) grudnia.

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	$5.84\frac{2}{}$—$5.87\frac{2}{}$	1.90—1.91
Pojedyncza szynkarska		1.92—1.94.

Stosunek garnca do wiadra 100:307¼. (*G. H.*)

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 4 (16) Grudnia 1873 roku.

Weksle		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . . 100 Tal.	2 m.	110	85	110	55
„ „ „	8 d.	110	$62\frac{1}{2}$	110	$32\frac{1}{2}$
Gdańsk „ „	2 m.	—	—	—	—
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—			—
Londyn . . . 1 Ft. Szter.	3 m.	7	44	7	42
„	kr. ter.	—	—	—	—
Paryż . . . . 300 Frank.	10 d.	88	95	88	65
„	„	—	—	—	—
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	97	$42\frac{1}{2}$	—	—
„ . . . à vista		98	$17\frac{1}{2}$	97	$72\frac{1}{2}$
Petersburg . 100 Rsr.	3 m.	98	50	98	25
„ „ „	3 d.	100	—	—	—
Moskwa „ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	142	25
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—		—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		94	50	93	75
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztukę		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		70	50	70	—
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	74	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		113	50	112	50
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		102	—	100	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		94	50	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		125	—	124	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu		—	—	—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	70	94	40
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		94	—	93	70
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2])		93	15	92	85
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])		89	55	89	25
„ „ „ II Serja		88	35	88	5
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		79	20	78	90
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
6 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		97	—	96	—
Metaliki Lutowe za rs. 100		101	25	100	75
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	—	—
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		161	25	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100		157	75	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		105	50	105	20

[1]) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. 1 k. $92\frac{2}{9}$.

[2]) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. 2 k. $40\frac{5}{18}$.

[3]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. $2\frac{7}{9}$.

[4]) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs.— k. $62\frac{1}{2}$.

[5]) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. — k. $15\frac{5}{9}$.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE. — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 7379.

MY ALEXANDER II-gi
Cesarz Wszech Rosji Krol Pols:
& & &
Wiadomo czynimy, iż
Trybunał Handlowy w Warszawie
w Imieniu Naszem
wydał wyrok następujący:

Obecni: Umieniecki Prezes. Balicki) Flatau) Sędz.

Działo się na sesji Trybunału Handlowego w Warszawie dnia 18 (30) Października 1873 roku.

(podp) Umieniecki Prezes.
(—) Andrychiewicz Podpisarz.

Trybunał Handlowy w Warszawie.

W rozpoznaniu wniosku Sędziego Komisarza masy upadłości Benjamina Grünberg z d 15 (27) b. m. i r. uczynionego względem wyznaczenia nowego ostatecznego terminu do likwidacji dla wierzycieli niestawających.

Trybunał Handlowy w Warszawie,

Na zasadzie art. 511 K. H. do likwidacji i werefikacji wierzytelności w masie upadłości Benjamina Grünberg dla wierzycieli niestawających, jako to: Wernera fabrykanta, Poznera et Comp., Horowitz, Kina et Praszkier, Hersza Swiętowicz, Wincentego Rejnd, Lubona Temersohn, Izraela Bazyn, Abrahama Hersza Glicksman, Roberta Mülle, Juliusza Bretsznejder, Moska Binema Kunskiego, Szlamy Rozenwald, Libracha et Margulies, Frohna et Comp., Moska Bernsztejn w mieście Zgierzu Fiszla Sejdemana Krohlera, Goldkrantza, Arona Bornsztejn, Kwasznera, Straszona w m. Łodzi, Hersza Sendrowicza w mieście Strykowie, Joska Zwikielskiego we wsi Proboszczowice zamieszkałych. jak niemniej dla wszystkich innych dotąd wcale niewiadomych, wierzycieli, termin nowy ostateczny jednomiesięczny poczynając od dnia publikacji pod prekluzją wyznacza. Mocą tego w I ej Instancji wydanego wyroku, podanie którego do Dziennika Warszawskiego, Gazety Handlowej, Gazety Sądowej i Gazety Łódzkiej Syndykom poleca.

(podpisano) Umieniecki Prezes.
(podp.) Andrychiewicz Podp.

Zalecamy i rozkazujemy Komornikom Sądowym, aby wyrok ten wykonali, Prokuratorom Królewskim, aby tego dopilnowali, Komendantom i Urzędnikom siły zbrojnej aby dodali pomocy wojskowej, gdy o to wezwani będą.

Za zgodność tego głównego wyciągu wypisu z oryginałem na papierze bez stępla spisanym, świadczę, i dla syndyków wydaję.

Warszawa d. 18 (30) Paźdz. 1873 r.
Podpisarz Trybunału
(podp.) W. Andrychiewicz.

Dla dogodności stron interesowanych do likwidacji w masie upadłości Grünberga, oznaczają się termina stałe na dnie Poniedziałkowe każdego tygodnia godz. 11-ą z rana w Sądzie Pokoju w Łodzi odbyć się mające.

Łódź d. 2 (14) Listopada 1873 r.
Piotr Wojciechowski, Obrońca
Syndyk tymczasowy.

N. D. 7378. Sędzia Komisarz massy upadłości Polidora Karwosieckiego.

Wzywa niniejszem wszystkich wierzycieli masy upadłości Polidora Karwosieckiego ażeby się stawili w dniu 10 (22) Grudnia r. b. o godzinie 4½ po południu, przed podpisanym Sędzią Komisarzem w miejscu posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549 a to celem odbycia zebrania nadzwyczajnego

Warszawa d. 28 Listop. (10 Grudnia) 1873 r.
L. Epsztejn.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 7372. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Kielcach.

Po śmierci Aleksandra Rożeckiego współwłaściciela dóbr Dembiany z okręgu Szkalbmierskiego, zmarłego dnia 14 (26) Września 1870 r. toczy się spadek do uregulowania którego termin prekluzyjny na dzień 9 (21) Lipca 1874 r. oznaczam.

1—2 Gidlewski.

N. D. 7311. Pisarz Kancelarji Ziemiańskiej w Suwałkach.

Zawiadamia wszystkich interesowanych: że do uregulowania przed nim spadków po śmierci:

1° Antoniego Bortkiewicza wierzyciela sumy rsr 645 kop. 18½ na dobrach Poniemoń Wolskiego w powiecie Sejnskim zabezpeczonej i spłaconej listami Zastawnemi w Banku Polskim deponowanemi, a drugiej sumy rs. 750 na dobrach Żywulczyszki w tymże powiecie położonych hypotekowanej w dziale IV pod Nr. 8.

2° Natalji Pawłowskiej wierzycielki sumy rs: 450.

3° Justyny Brygidy Sawczyńskiej wierzycielki takiejże sumy.

4° Franciszka Xawerego Łuszczewskiego wierzyciela rs. 430.

5° Wincentego Gawrońskiego wierzyciela rs. 3,450, i

6° Kazimierza Grabowskiego wierzyciela rs. 450, hypotekowanych na dobrach Trakiany w powiecie Kalwaryjskim pod N-mi 37 i 38 w dziale IV wykazu hypotecznego oraz

7° Rozalji Szumowskiej właścicielki nieruchomości w mieście gubernialnem Suwałkach pod Nr. policyj. 14 położonej a Nr. hyp. 176 oznaczonej wyznaczony jest dzień 3 (15) Czerwca 1874 r.

1—2 Kowalski.

N. D. 7570. Pisarz Sądu Pokoju w Kaliszu.

Z powodu śmierci, 1. Józefa Redlich, właściciela nieruchomości na Chmielniku pod N. 15/22 położonej, przez zastrzeżenia dla wniosków z d. 9 (21) Listopada 1843 i 17 (29) Listopada 1873 r. i ścieśnień w Dziale III pod Nr. 1 i 2 oraz wierzyciela złp. 3,600 z procentem i rygorami w dziale 4, pod Nr. 1 tejże nieruchomości zabezpieczonych.

2. Jana Nepomucena dwóch imion Wrocławskiego, wierzyciela rsr. 757 kop. 50 w dziale IV pod Nr. 1 na nieruchomości Opatówek Nr. 10/26, zabezpieczonych, toczą się postępowania spadkowe, termin do regulacji których na d. 3 (15) Lipca 1874 r. godzinę 10 z rana w Kancelarji mej wyznaczam.

Kalisz d. 17 (29) Listopada 1873 r.
B. Miaskowski.

REGULACJE HYPOTECZNE.
УСТРОЙСТВО ИПОТЕКЪ.

N. D 7369. Sąd Pokoju w Sandomierzu. Wydział Hypoteczny.

Z powodu zażądanej nowej regulacji hypotei domu Nr 75, przy ulicy Panny Marji w mieście Powiatowem Sandomierzu sytuowanego, a prawem własności należeć mającego, do Józefy z Romanowskich Mrozowskiej. Zawiadamia interesantów, że takowa nastąpi w d. 4 (16) Lutego 1874 r. w Sądzie tutejszym. Wzywa ich przeto, ażeby w dniu tym osobiście, lub przez pełnomocników zgłosili się, żądania swe i wnioski do protokółu regulacji podali, i w dokumenta prawa ich udowadniające zaopatrzyli się. Ostrzega ich, że nie zgłaszający się podpadną skutkom prekluzji w art. 154 i 60 pr. hip. z r. 1818 przepisanej, jeżeliby zaś właściciel nieruchomości wywołanej w terminie do regulacji, nie stawił się, ten na żądanie stron interesowanych na karę od rs. 1 kop. 50, do rs. 7 kop. 50 skazanym zostanie, i podług art. 150 t. p. utraca wszelkie dobrodziejstwa względem swych wierzycieli. Ogłoszenie decyzji w skutek aktu regulacji nastąpi w dniu 5 (17) Lutego 1874 r. na posiedzeniu publicznem, i od tegoż dnia czas do apelacji od niej upływać zacznie; interesowani zatem bez dalszego wezwania, w tymże dniu ogłoszenia jej, przytomni być powinni.

Sandomierz d. 23 Paźdz. (4 Listopada) 1873 r.
w z. Podsędka, Lipowski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 7070 Wydział Górnictwa.

Na przedaż w ciągu roku 1874 węgla kamiennego, dobywanego na kopalniach rządowo-górniczych okręgu Zachodniego, położonych w powiecie Bendińskim guberuji Petrokowskiej i przeznaczanego do zaspokojenia potrzeb zakładów na wolną przedaż, odbytą zostanie w Izbie Skarbowej Warszawskiej w dniu 17 (29) Grudnia 1873 r. o godzinie 1-ej po południu, licytacja in plus przez deklaracje opieczętowane, zaczynając od cen za każdy korzec miary Warszawskiej węgla na miejscu dobycia, mianowicie:

Na kopalni Ksawery i szybie Koszelew; grubego, od kopiejek 50¼ pięćdziesięciu i jedna czwarta. kostkowego, od kopiejek 45¼ czterdziestu pięciu i jedna czwarta, czystego drobnego (orzesznika, od kopiejek 12$^1/_{10}$ dwunastu i jedna dziesiąta.

Drobnego z miałem, od kopiejek 8$^1/_{10}$ ośmiu i jedna dziesiąta. miału węglowego, od ⅔ dwóch trzecich kopiejki.

Na kopalniach Cieszkowski, Łabęcki. Nowa, Reden. Szuman, Hieronim i innych mogących być otwartemi w ciągu roku 1874

Grubego, od kopiejek 43½ czterdziestu trzech i pół. kostkowego, od kopiejek 38½ trzydziestu ośmiu i pół. czystego drobnego (orzesznika) od kopiejek 12$^1/_{10}$ dwunastu i jedna dziesiąta.

Drobnego z miałem, od kopiejek 6$^1/_{10}$ sześciu i jedna dziesiąta. miału węglowego, od ⅔ dwóch trzecich kopiejki

Vadium oznacza się na sumę rubli 30,000 i koszta licytacyjne na rubli 150 gotowizną.

Jeżeli zaś na vadium będą składane papiery procentowe, to mają się liczyć o 10% niżej kursu giełdy Warszawskiej w dniu poprzedzającym wniesienie onych.

Warunki szczegółowe i wzór deklaracji można przejrzeć codziennie, oprócz świąt i dni galowych dworskich: w Wydziale Górnictwa w St. Petersburgu, w Izbie Skarbowej Warszawskiej i w Zarządzie Naczelnika Górniczego okręgu Zachodniego w Dąbrowie.

St Petersburg 15 Listopada 1873 r.

N. D. 7342. Zarząd Intendentury Okręgu Warszawskiego

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że w biórze Zarządu Intendentury Warszawskiego Okręgu Wojennego odbywać się będzie w dniu 21 Grudnia (2 Stycznia) 1873/4 r. licytacja in minus na przemielenie żyta znajdującego się w Radomskim, Suwałkskim i Lubelskim magazynach, w przeciągu perjodu 1874 r.

Zarząd Intendentury nadmienia przytem, że licytacja będzie głośna stanowcza bez przetargu, z dopuszczeniem konkurencji przez opieczętowane deklaracje, które powinny być złożone lub nadesłane w biórze licytacyjnem lecz nie później jak do godziny 11 rano w dniu naznaczonym do licytacji. z dołączeniem wymaganych kaucji. Deklaracje zaś otrzymane po godzinie 11 rano po zytywane będą za nieważne.

Warunki szczegółowe, na podstawie których ma się odbywać mielenie żyta, interesanci mogą przeglądać codziennie w biórze Zarządu Intendentury w dniach i godzinach biórowych.

Warszawa d: 29 Listopada 1873 r.
Intendent Okręgu, Generał Lejtnant,
Chomentowski.
Naczelnik Oddziału Pułkownik,
Wejntraube.
Za Naczelnika Stołu Waleszczyński.
2—3

N. D. 7350. Zarząd Wód Mineralnych w Ciechocinku.

Podaje do publicznej wiadomości że w Biórze Zarządu Wód Mineralnych w Ciechocinku odbywać się będą licytacje in minus przez opieczętowane deklaracje (a w razie otrzymania dwóch deklaracji z jednakową ofertą, głośna pomiędzy wszystkiemi konkurentami) na dostawę w r. 1874 na potrzebę Warzelni Soli i Łazienek następujących materjałów:

1. W dniu 19 (31) Marca 1874 r. o godzinie 11 z rana na dostawę 5340 korcy warszawskich węgli kamiennych Szląskich z kopalni Königshüte. Cena do licytacji podaje się in minus rs. 1 kop. 20. Vadium wymagane jest rs. 640.

2. W dniu 8 (20) Stycznia 1874 r. o godz. 11 z rana na dostawę 125 sażeni kub. drzewa opałowego sosnowego. Cena do licytacji podaje się na rs. 15. Vadium wymagane jest rs. 187 kop. 50.

3. W dniu 9 (21) Stycznia 1874 r. o godz. 11 z rana na dostawę 316½ sażeni kub. torfu. Cena do licytacji ustanawia się na rs. 10 kop. 60. Vadium wymagane jest rs. 335.

Deklaracje i na mniejszą ilość przyjmowane będą.

4. W dniu 10 (22) Stycznia 1874 r. o godz. 11 z rana na dostawę materjałów betribowych smarowych i dychtunkowych a mianowicie:

Oliwy Lecer funtów 450 po kop. 25. Oleju lnianego wiader 1 po rs. 4 kop. 50. Łoju topionego funt: 20 po kop. 20. Konopi funt 200 po kop. 18. Blejwasu funt: 60 po kop. 20. Ołowiu funt: 200 po kop. 11. Szpagatu funt: 70 po kop. 35. Cyny angielskiej funt: 12 po kop. 75. Skóry mastrychtowej funt: 50 po rs. 1 kop. 20. Dratfiny funt: 100 po kop. 20. Szufli olszowych sztuk 75 po kop. 25. Wapna nielasowanego czetwert. 80¼ po rs. 1 kop. 60. Nafty wiader 25 po rs. 2 kop. 50. Węgli drewnianych korcy 27 po rs. 1. Desek 1" grub. 12" szer. stóp bieżących 400 po kop. 2½ Desek 1½" grub. 12" szer. stóp bież. 300 po kop. 4. Łat tartych stóp bież. 500 po kop 1½. Bali 3" grub. 12" szerokości. stóp bież: 300 po kop. ośm.

Vadium wymagane jest w ilości rs. 65.

Deklaracje w formie przepisanej spisane przyjmowane będą w dniu licytacji do godziny 11 z rana.

Bliższe warunki dotyczące tych dostaw przejrzane być mogą każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych w biórze Komitetu Głównego w Warszawie przy ulicy Ciepłej pod Nr. 8 i w biórze Zarządu Wód Mineralnych w Ciechocinku.

Ciechocinek d. 3 (15) Listopada 1873 r.
Prezes Zarządu Rzeczywisty Radca Stanu
A. Ziembiński.
Członkowie Mizerski.
Węgleński.

N. D. 7317. Zarząd Powiatu Ciechanowskiego.

Niniejszem podaje do wiadomości publicznej, że na zasadzie rozporządzenia Płockiej Izby Skarbowej z dnia 8 Listopada 1873 r. za Nr. 14425, odbywać się będzie w biórze tegoż Powiatu w dniu 28 Grudnia r. b. o godz nie 12 w południe nowa licytacja in plus na sprzedaż od daty 1 Czerwca 1874 roku po Augustjańskich gruntów w m. Ciechanowie (Powiatu Ciechanowskiego) ze wszystkiemi należącemi doń użytkami i dochodami, rozległych na 1 morgów 52 prętów.

Licytacja rozpocznie się od sumy tysiąc dwadzieścia dziewięć rubli sreb. (1029 rs.) chociaż licytacja odbywać się będzie głośna, jednak konkurenci życzący nabyć tę posiadłość, mogą także składać opieczętowane deklaracje, pisane wyraźnie bez jakich kolwiek poprawek lub podskrobywań na papierze stemplowym ceny 30 k. podług wzoru poniżej zamieszczonego, które to deklaracje należy składać na ręce Sekretarca Zarządu Powiatowego do godziny 12-ej w południe tego dnia, który jest naznaczony do licytacji; po upływie zaś tego terminu, żadne deklaracje przyjmowane już nie będą.

Deklaracje te będą rozpieczętowane zaraz po ukończeniu licytacji głośnej.

Konkurenci życzący brać udział w licytacji obowiązani są złożyć lub dołączyć do deklaracji vadium w gotowiźnie, równające się $^1/_{10}$ części sumy szacunkowej wystawionej na sprzedaż posiadłości, lub też kwit jakiej kolwiek kasy skarbowej, na złożone tamże vadium.

Konkurent najwięcej dający, poczytuje się nabywcą rzeczonej nieruchomości, vadium zaś jego zatrzymuje się na rachunek należności, jaka od niego jako nabywcy zadeklarowana została.

Zapłata do kasy sumy zadeklarowanej przez nabywcę, powinna być uskuteczniona jednorazowo, w przeciągu 30-u dni, od daty zawiadomienia nabywcy o przysądzeniu mu własności w rachunek ktorej wlicza się złożone vadium.

Dalsze szczegółowe warunki licytacyjne, mogą być przeglądane codziennie w dniach biórowych w biórze Powiatu Ciechanowskiego codziennie od godziny 9 rano do 3 po południu.

Wzór do deklaracji

Вслѣдствіе публикаціи Цѣхановскаго уѣзднаго управленія (выписать число и № семъ заявляю, что желаю купить по Августіенскіе земли въ гор. Цѣхановѣ, Цѣхановскаго уѣзда, пространствомъ мор. 52 пр. со всѣми къ нимъ принадлежащими угодьями и доходами, поступившіе въ заведываніе казны, за которые предлагаю . . . р. . . . . . к. (здѣсь выписать предложенную сумму прописью и цифрами) принимая на себя всѣ предлагаемыя казною относительно этой продажи условія.

Залогъ наличными деньгами въ количествѣ (пояснить сумму залога прописью и цифрами) при семъ прилагаю, или же квитанцію казначейства) пояснить какого именно (внесенный залогъ) пояснить количество залога прописью).

Если же продажа за мною неостанется то залогъ или квитанцію прошу мнѣ возвратить (туда то) на мой счетъ..

Постоянное мое жительство (тамъ то) . . , мца . . . дня 1873 года (четко подписать имя и фамилію).

Ciechanów d. 26 Listopada 1873 r.
Naczelnik Powiatu
Rotmistrz Gomolicki.
p. o. Referenta Mossakowski.

N. D 7366. Magistrat Miasta Gubernialnego Kalisza

Podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że w dniu 31 Grudnia (12 Stycznia) 1873/4 r. o godzinie 11 z rana, w biórze tegoż Magistratu odbędzie się przez opieczętowane deklaracje, licytacja in minus na oddanie w entrepryzę robót na wybrukowanie części Szewckiej ulicy w m. Kaliszu, począwszy od sumy anszlagowej rs 2096 kop 85.

Przystępujący do licytacji obowiązany jest złożyć vadium równające się $^1/_{10}$ części anszlagowej t. j. rs. 209 kop 68½.

Warunki licytacyjne, i kosztorys mogą być przeglądane w Magistracie codziennie w godzinach biurowych.

Kalisz d 28 Listop 1873 r.
Prezydent, Przedpełski.
Radny, Tański.

N. D. 7380. Podpisany Obrońca przy Warszawskich Departamentach Rządzącego Senatu zawiadamia i ogłasza, że na skutek wyroków Sądu Apel. Król. Pol. z d. 14 (26) Października 1866 r. i Trybunału Cywilnego w Warszawie z d. 6 (18) Stycznia 1867 r. Nieruchomość pod Nr. 36 w m. Górze Kalwarji, p-cie Górno-Kalwaryjskim położona a do współwłasności Heleny z Szyszkowskich Osipów, w twierdzy Nowogeorgiewskiej i Ludwika Szyszkowskiego w Warszawie pod Nr. 3057, oraz do SS-ów Hersza Birnbaum jako to 1°, do nieletniego Mendla Birnbaum po Icyku Birnbaum pozostałego syna, którego opiekunką jest Ryfka Birnbaum wdowa w Warszawie pod Nr. 1083, 2°, Gabryela Birnbaum we wsi Mokotowie. 3°. Pinkusa Birnbaum, 4°. Rojzy Birnbaum po Izraelu Birnbaum pozostałej córki nad którą dobrowolną opiekę sprawuje Pinkus Birnbaum. 5°. Lii vel Sury z Birnbaumów Altszyler. 6°. Michała Birnbaum w Górze Kalwarji. 7° Lai z Birnbaumów Zajbert w m. Łodzi. 8°. Berkowi Birnbaum w osadzie Luttuów gubernji Kaliskiej 9°. Ryfki z Birnbaumów, Wódka, w m. Radomiu zamieszkałych.

Po odbyciu w d. 9 (21) Listopada 1867 r. przygotowawczego przysądzenia przez Decyzję W. Radkowskiego Sędziego delegowanego, termin do ostatecznego przysądzenia tej nieruchomości na d. 2 (14) Stycznia godzinę 2 z południa 1874 r. został wyznaczony, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Wydziału III Trybunału Cywilnego w Warszawie w domu pod liczbą 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5790 kop 85, jako szacunku taksą biegłych wykrytego.

Vadjum potrzeba złożyć rs. 600.

Bliższa wiadomość w Kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału III, oraz u podpisanego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 551 zamieszkałego.

Mieczysław Wyrzykowski.

N. D. 7330.

Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Warszawie zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, pierwszego z dnia 18 (30) Maja 1873 r. dział majątku ruchomego i nieruchomego po niegdy Krystyanie Auguście Moes pozostałego oraz oszacowanie i sprzedaż pomiędzy innemi fabryki sukna i kortów w Sławniowie z farbiarnią i młynem parowym z tartakiem w Zarzeczu w juryzdykcji Sądu Pokoju w Pilicy Gubernji Kieleckiej położonej rozporządzającego, drugiego z dnia 6 (18) Września 1873 r. taksą fabryki rzeczonej zatwierdzającego, o budwóch z powództwa: 1. Karola-Augusta Moes fabrykanta, w dobrach Choroszczy, Gubernji Grodzieńskiej, Cesarstwie Rosyjskim zamieszkałego; 2. Fryderyka-Adolfa Moes obywatela w osadzie Pilicy juryzdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałego; 3. Amalij Juljanny z Moesów Szultze Gustawa Szultze handlującego żony w asyssencji i za upoważnieniem męża czyniącej tamże zamieszkałej; 4. Konstantego-Alfonsa Moes obywatela tamże zamieszkałego; 5. Kamila-Alfreda Moesa obywatela również w osadzie Pilicy zamieszkałego przeciwko współsukcesorom po niegdy Krystjanie-Auguście Moes pozostałym a mianowicie: 1. Konstancji z Bocsów Moes, w imieniu własnem tudzież jako matce i głównej opiekunce nieletnich Marji-Elizy, Juljana-Ewalda, Heleny-Gabryeli, Juljusza Aleksandra po dwa imiona mających nieletnich rodzeństwa Moesów działającej po Chrystyanie-Auguście Moes pozostałej wdowie w osadzie Pilicy juryzdykcji Sądu Pokoju w Pilicy zamieszkałej 2. Oldze-Matyldzie z Moesów Benni, Hermana Benni profesora uniwersytetu żonie w Warszawie pod N. 1559B zamieszkałej, w asystencji i za upoważnieniem swego męża działającej czyli obojgu małżonkom Benni; 3. Wincentemu Dobrowolskiemu obywatelowi w osadzie Pilicy w Okręgu Pilickim zamizszkałemu jako opiekunowi ad hoc wyżej wspomnionych nieletnich rodzeństwa Moesów. 4 Józefowi Poleskiemu, właścicielowi dóbr Rokitno, w Okręgu Pilickim położonych tamże zamieszkałemu jako opiekunowi przydanemu tychże nieletnich rodzeństwa Moesów, ad 1-m, 2-m, 3- i 4-m u Józefa Łukomskiego Patrona zamieszkanie prawne obrane mającym i przez tegoż Patrona stawającym wystawia się na sprzedaż publiczną w drodze działów

Fabryka sukna i kortów w Sławniowie z farbiarnią i młynem parowym z tartakiem w Zarzeczu.

Oddzielną księgę wieczystą mająca z gruntami do nie należącemi, według rejestru pomiarowego obejmująca rozległości 86 morgów i 86 prętów.

Od sprzedaży wyłączają się przedmiota taksą nieobjęte, mianowicie zaś sprzęty i utensylja fabryczne pomocnicze warsztaty mechaniczne jako to: tokarskie i stolarskie oraz wszelkie zapasy materjałów bądź wyrobionych, bądź w fabrykacji będących.

Na gruntach do pomienionej fabryki należących znajdują się takie zabudowania:

1. Budynek główny fabryczny murowany pod tekturą.
2. Dwa domy mieszkalne murowane pod tekturą.
3. Chlew i szopa drewniane pod deskami.
4 Wozownia i stajnia w części w mur pruski w części drewniane pod tekturą.
5. Magazyn drewniany pod deskami.
6. Ogrodzenie w ymienionych budynków sztachetowe w części na podmurowaniu i w słupy murowane.
7. Pięć domów mieszkalnych i pięć chlewów murowanych pod tekturą.
8. Karczma i chlew murowane pod tekturą.
9. Piekarnia drewniana pod tekturą.
10. Magazyn drewniany na podmurowaniu pod gontem.
11. Dwa domy i stajnia drewniana pod gontem.
12. Dom murowany i chlewy drewniane pod gontem.
13. Sztuczny kanał roboczy.
14. Farbiarnia murowana pod tekturą.
15. Młyn murowany pod tekturą.
16. Tartak szopa drewniana pod tekturą.
17. Dwa kominy fabryczne murowane z cegły.
18. Chlew murowany pod tekturą.
19. Stajnia i chlewy w części murowane w części drewniane pod tekturą.
20. Ogrodzenie sstachetowe budynków od pozycji 14 do 19 włącznie.

Po odbyciu pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych w dniu 19 Listopada (1 Grudnia) 1873 r. W-ny Heinrich Sędzia Trybunału delegowany termin do odbycia drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia na dzień 3 (15) Stycznia 1874 r. godzinę 10 z rana wyznaczył, który odbędzie się w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod N. 549 w Wydziale I przed tymże Sędzią delegowanym.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 225,152 kop. 60 jako szacunku przez biegłych wykrytego a warunki licytacyjne tak w kancelarji Pisarza Trybunału Cywilnego Wydziału I jak i u podpisanego Patrona pod N. 549a zamieszkałego, przejrzane być mogą.

Dominik Anc Patron.

N, D. 7376.

Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod № 549a zamieszkały, jako Obrońca Walerji z Wejnertów Sniadowskiej po niegdy Wojciechu Sniadowskim Majstrze rzeźniczym Obywatelu pozostałej wdowy, w imieniu własnem oraz jako Matki i głównej opiekunki nieletnich swych dzieci: Walentego i Walerego Franciszka 2-ch imion rodzeństwa Sniadowskich, w małżeństwie z niegdy Wojciechem Sniadowskim zrodzonych działającej; zawiadamia i ogłasza: iż na podstawie dwóch wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie mianowicie jednego z d. 29 Czerwca (11 Lipca) 1873 r. dział majątku po Wojciechu Sniadowskim w Warszawie zmarłym pozostałego, jak nie mniej oszacowanie i sprzedaż Jatki rzeźniczej № 25 oznaczonej w Nieruchomości № 975 w Warszawie exystującej, nakazującego, i dalsze czynności związkowe rozporządzającego; oraz drugiego z d. 19 (31) Października 1873 r. opinją o niemożności dogodnego podziału w naturze i taxę wyż wspomnianej jatki rzeźniczej Nr. 23 oznaczonej przez biegłych sporządzoną zatwierdzającego, wystawia się na publiczną sprzedaż w drodze działów:

Jatka rzeźnicza Nr. 25 oznaczona w nieruchomości Nr. 975 przy ulicy Gnojnej, w gminie Magistratu miasta Warszawy w cyrkule policyjnym i administracyjnym 7-ym, pod jurisdykcją Sądu Pokoju okręgu i miasta Warszawy Wydziału III-go położona.

Jatka ta leży pomiędzy wielu innemi i graniczy z prawej strony z jatką rzeźniczą № 24 oznaczoną, do Ksawerego Kołczyńskiego należącą, z lewej strony z jatką rzeźniczą № 26 oznaczoną, do Michała Rebandel należącą, frontem zaś zwrócona do podwórza nieruchomości № 975.

Jatka ta jest postawiona z cegły palonej na wapno o parterze, pokryta dachówką holenderką, długa łokci 6, cali 18, szeroka łokci 8, wysoka łokci 5, cali 12.

Pod jatką tą znajduje się pomost drewniany z bali dwucalowych ułożony długi łokci 6 cali 18, szeroki łokci 4 cali 18.

Grunt pod całą jatką obejmuje przestrzeni łokci kwadr. 77.

Po odbyciu w d. 26 Października (7 Listopada) 1873 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia jatki rzeźniczej № 25 oznaczonej, w nieruchomości № 975 w Warszawie położonej, na d. 1 (13) Grudnia 1873 r. godzinę 9¾ rano wyznaczony został, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przed W. Felicjanem Lewandowskim Sędzią delegowanym.

Zbiór objaśnień i warunki licytacyjne, przejrzeć można w Kancelarji Podpisarza Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale II i u podpisanego Adwokata sprzedaż popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 1,950 kop. 97½ jako szacunku taksą biegłych wynalezionego, a na vadium złożyć potrzeba rs. 500.

Warszawa d. 26 Paźdz. (7 Listop.) 1873 r.
Juljan Czajkowski, Adwokat.

Po odbyciu w d 1 (13) Grudnia 1873 r. drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia Jatki rzeźniczej № 25 oznaczonej, w Nieruchomości Nr. 975 w Warszawie położonej, Sędzia delegowany decyzją w tymże dniu wydaną, termin do ostatecznego przysądzenia tejże Jatki rzeźniczej na d. 17 (29) Grudnia 1873 r. godz 1 z południa wyznaczył, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod Nr. 549 w Wydz. II przed W. Felicjanem Lewandowskim Sędzią Trybunału Delegowanym. Licytacja w terminie tym zacznie się od sumy rs. 1,950 k. 97½ jako szacunku taxą biegłych wynalezionego, a na vadium złożyć potrzeba rs 500.

Warszawa d. 3 (15) Grudnia 1873 r.
Juljan Czajkowski, Adwokat.

N. D. 7345. W zastosowaniu się do art. 960 K. P. S. podpisany Patron ogłasza niniejszem: że z mocy wyroków Trybunału Cywilnego w Warszawie, jednego z d. 27 Marca (8 Kwietnia) r. b. sprzedaż działową nakazującego, drugiego z d. 28 Czerwca (10 Lipca) r. b. opinję o niepodzielności i taksę biegłych zatwierdzającego, obydwóch z powództwa Antoniego i Walerji z Potockich małż. Pijanowskich, przez podpisanego Patrona działających, przeciwko SS-om Józefa Pijanowskiego, to jest Antoniemu Gąsiorek, jako opiekunowi głównemu Franciszka Władysława i Józefy rodzeństwa Pijanowskich i Zuzannie z Dąbrowskich Pijanowskiej wdowie, matce i opiekunce córki swej Walentyny Pijanowskiej zapadłych; wystawioną jest na sprzedaż w drodze działów

Osada młynarska **Koziołki** zwana, obejmująca:

1. Gruntu ornego morgów 20 miary nowopolskiej, gleby żytniej.
2. Młyn wodny z drzewa pod gontem o 3-ch gankach, z jagielnikiem i stępami do otłukiwania krup i nadto o 3-ch foluszach.
3. Rybołówstwo w stawie w granicach młyna Koziołki.
4. Dom z drzewa pod gontem, o jednym kominie murowanym, obejmujący dwa pokoje, kuchnię, komorę i kuchnię angielską; dom ten połączony z młynem w dobrym stanie.
5. Budynek z drzewa mieszczący: stajnie, obory, chlewy i górę z dymnikiem na skład siana.
6. Budynek z drzewa niedokończony i
7. Stodoła z drzewa z bali pod słomą, o jednem klepisku, w dobrym stanie.

Osada ta posiadaną jest prawem wieczysto czynszowem, położona w obrębie dóbr Koziołki, w okręgu Brezińskim, gubernji Warszawskiej, a obecnie Petrokowskiej.

Czynsz do dominium dóbr Koziołki opłacający się rocznie wynosi rs. 7 kop. 50. w dwóch ratach półrocznych.

Inne warunki odnoszące się do tegoż posiadania opisane są szczegółowo w tytule nadawczym, którym jest akt urzędowy przed Truszkowskim Regentem w Warszawie pod dniem 2 (14) Kwietnia 1864 r: w księdze wieczystej dóbr Koziołki czyli hypotecznie zawarty.

Bliższe zaś opisanie rzeczonej osady obejmuje tak taksa biegłych jak i zbiór objaśnień i warunów sprzedaży, które przejrzane być mogą tak w Kancelarji miejscowego Wydziału II jak i u podpisanego Patrona, w Warszawie pod Nr. 574 zamieszkałego.

Sprzedaż odbędzie się na audjencji Trybunału dopiero rzeczonego W-łu II w Warszawie pod L. 549 przed W. Lewandowskim Sędzią tegoż Trybunału jako delegowanym:

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży odbyła się w dniu 15 (27) Października 1873 r. zaś do odbycia drugiej publ kacji tychże warunków, a zarazem przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został przez delegowanego Sędziego termin na dzień 27 Listopada (9 Grudnia) 1873 r. godzinę 1½ z południa, w tym przeto terminie też licytacja przygotowawcza na audjencji Trybunału odbytą zostanie, a licytacja rozpocznie się od sumy rs. 3,220 kop. 50 jako szacunku taksą biegłych Sądowych wykrytego.

Warszawa d. 25 Paźdz. (6 Listop.) 1873 r.
J. Gadziński Patron.

Po odbyciu terminu przygotowawczego przysądzenia w dacie powyższej, ostateczne przysądzenie czyli stanowcza licytacja osady młynarskiej Koziołki, odbędzie się na audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału II w dniu 10 (22) Grudnia r. b. o godzinie 1½ z południa, jako terminie przez delegowanego Sędziego wyznaczonym. Licytacja rozpocznie się od sumy powyż wyrażonej, a na vadium złożyć należy rs. 900.

Warszawa d. 29 Listop. (11 Grudnia) 1873 r.
J. Gadziński.

N. D. 7368. Rejent Kancelarji Zemiańskiej w Kaliszu

Podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie opieki nieletniego Alexandra Hurtig i innych współsukcesorów po n. Henryku Hurtig pozostałych w skutek decyzji JW. Gubernatora Cywilnego Kaliskiego pod d. 9 Listopada 1873 r. za № 6,471 wydanej, jak niemniej na podstawie rozporządzenia Presidii Trybunału tutejszego z d. 31 Sierpnia (12 Wrześ.) 1873 r. Nr. 3619 w d. 7 (19) Grudnia 1873 r. i dni następnych zawsze o godz. 10 z rana sprzedaną zostanie na raz jeden Księgarnia przez tegoż niegdy Henryka Hurtig pod kontrolą Rządu tu w Kaliszu utrzymywana, składająca się z rozmaitych dzieł klasycznych w różnych językach oraz dzieł w czytelni będących, a jednocześnie cały skład nót muzycznych w tej Księgarni znajdujących się za gotowe pieniądze natychmiast zapłacić się winne; że licytacja tej Księgarni ze składem nót zaczynać się będzie od taxy przez biegłych na rs 2,500 ustanowionej: że każdy przystępujący do licytacji tej winien złożyć jako Vadium rs. 500 na ręce Rejenta do tej sprzedaży upoważnionego, które nie utrzymującemu się zwrócone, a utrzymującemu się przy własności na poczet szacunku policzone będzie.

Na wypadek zaś gdyby sprzedaż ogólna jednorazowa tejże Księgarni i Nót dla braku konkurentów do skutku nie doszła w ta kim razie sprzedaż tej Księgarni poszczególe w jednym lub kilku dziełach jak również i Nót dopełnioną będzie.

O stanie tej Księgarni i składzie Nót muzykalnych można się przekonać na miejscu w Kaliszu w domu po tym Henryku Hurtig pozostałym, oraz z wykazu dzieł spisem inwentarza pozostałości sporządzonym, w ręku podpisanego Rejenta będącym objętych.

Kalisz d. 22 Listop. (4 Grudnia) 1873 r.
Teofil-Józef, Kowalski.

N. D. 7393. Syndycy masy upadłości Marci na Rzepczyńskiego

Podają do wiadomości że na mocy rezolucji W. Sędziego Komisarza masy upadłości Marcina Rzepczyńskiego poczynając od dnia 7 (19) Grudnia r. b. i w dniach następnych o godzinie 11 z rana odbywać się będzie w piwnicach domu Nr. 1614 przy ulicy Koziej mieszczących się sprzedaż win francuzkich białych i czerwonych, węgierskich koniaku araku śliwowicy i porteru angielskiego w beczkach i oksefłach oraz win szampańskich w skrzynkach do tejże masy upadłości należących za gotowe zaraz przy licytacji płacić się mające pieniądze.

Warszawa d 24 Listop. (6 Grud.) 1873 r.
Stanisław Gepner Patron,
Konstanty Lentz.

N. D. 7391. W dniu 6 (18) Grudnia r. b. o godz. 10 z rana w Warszawie na targu Stare miasto zwanym adamaszki meblowe i materje jedwabne na suknie, a w d. 7 (19) Grudnia r. b. o godz. 11 z rana na Muranowie, meble, garderoba i bielizna, skóry, naczynia stołowe i kuchenne oraz t. p. przedmioty, w d. 17 (29) Grudnia r. b. o godz. 1 z południa na Muranowie, meble rozmaite, kandelabry i świeczniki w tymże dniu na Starem mieście o godz. 9 z rana, meble, zegar, zegarek. garderoba, bielizna, futro, dywany, lustro, portsegar i t. p. przedmioty, jako prawnie zajęte w egzekucji sądowej. przez publiczną licytację sprzedane będą.

Warszawa d. 3 (15) Grudnia 1873 r.
N. Mierkowski, Komornik.
(ulica Długa Nr. 21, nowy)

N. D. 7390. Ruchomości do spadku po Tomaszu Szymkowie należące, mianowicie: meble garderoba, bielizna, pościel, biżuterje i t. p. z mocy, upoważnienia JW. Prezesa Trybunału Cywilnego w Warszawie z dnia 3 (15) Grudnia r. b Nr. 12,132, sprzedane będą przez publiczną licytację w d. 7 (19) Grudnia r. b. i dni następnych, zawsze od godziny 10 z rana w domu Nr. 394 w Warszawie, w gmachu Uniwersyteckim, przed podpisanym Rejentem odbyć się mającą

Michał Markiewicz Rejent.
Plac Krasińskich Nr. 2.

N. D. 7392. Prawnie zajęte objekta jako to: krzesła, kanapy, stoły, szafy, komody, lustro, łóżka, lichtarze, zegar, w Warszawie na placu targowym rynek Nowego miasta w dniu 7 (19) Grudnia r. b. o godzinie 10 z rana, jak równie na tymże samym targu w d. 17 (29) t. m. i r. o godzinie 11 z rana, 36 pudów mąki, przez publiczną licytację sprzedane będą.

G. Zawadzki, Komornik
przy S. Ap.

ZAPOZWY EDYKTALNE I SLEDCZE.
ВЫЗОВЫ КЪ СУДУ

N. D. 7081. Sąd Policji Poprawczej Wydziału II w Warszawie. Wzywa niniejszem tak wojskowe jak i cywilne władze, aby zwróciły szczególniejszą uwagę na 1) Marjannę Wachowicz, lat 32, wyrobnicę, w gminie Szymanów zamieszkałą; 2) Leona Erenhajt, lat 25, stróża w Warszawie stale zamieszkałego i 3) Franciszka Kaczorowskiego, 23 lat liczącego, wyrobnika z gminy Czyste, wszystkich katolików, za kradzież przez Sąd Kryminalny osądzonych, ukrywających się przed wymiarem sprawiedliwości, a w razie ujęcia dostawiły ich do tutejszego lub najbliższego Sądu.

Warszawa d. 12 (24) Listopada 1873 r.

N. D. 7284. Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji. Zapozywa niniejszem Izraela Kapłana mieszkańca osady Bakałażewo, gm. Wółka obecnie z pobytu niewiadomego, aby w ciągu miesiąca jednego stawił się w Sądzie tutejszym, celem wysłuchania wyroku Sądu Kryminalnego w Płocku z d. 7 (19) Sierpnia r. b. w II instancji zapadłego, którym Apellacja jego od wyroku Sądu Poprawczego w Kalwarji z d 17 (29) Marca r. b., skazujący go za bezpatentowy wyszynk trunków z art. 21, 47, 78, 79, 80, 85, przepisów o karach, Art. 91. K. K G. i P. na karę pieniężną rs 40 a w razie niemożności opłacenia tej kary, na osadzenie w wieży przez dni 66, przy umorzeniu kosztów, jako bezzasadna oddaloną została. W razie niestawienia się zapozwanego, w myśl Art 577, 578, 579 O. K. P. wyrok wprowadzony będzie na jego majątku natychmiast, na osobie zaś po ujęciu.

Kalwarja d. 21 Paźdz. (3 Listop. 1873 r.

N. D. 6824. Sąd Policji Poprawczej w Kalwarji. Wzywa Agatona Murawjewa i Jana Pilszczyka z wsi Zagowszczyzna, gminy Hołny Wolmera pochądzących, obecnie z pobytu niewiadomych, aby w ciągu dni 30 stawili się w Sądzie tutejszym dla złożenia tłomaczeń w sprawie p-ko Fomie Murawjew o uszkodzenie na zdrowiu obwinionemu

Kalwarja d. 30 Paźdz. (11 Listop.) 1873 r.

LISTY GONCZE.
СЫСКНЫЕ ЛИСТЫ.

N. D. 7308. Sąd Policji Prostej w Szydłowcu. Wzywa wszelkie władze nad porządkiem w kraju czuwające, aby Adama Reczyńskiego lat 23, we wsi Tumlinie p-cie Kieleckim urodzonego, i zamieszkałego, a z aresztu detencyjnego zbiegłego. wzrostu średniego, włosów na głowie ciemno-bląd, twarzy ściągłej, oczów piwnych, nosa średniego brody okrągłej; ubranego w siwą sukmanę, krótką, spodnie płócienne, buty z długiemi cholewami, w kaszkiecie zwyczajnym śledziły, i w razie jego ujęcia do Sądu tutejszego lub najbliższego odstawiły.

Szydłowiec d. 21 Listop. (3 Grud.) 1873 r.

N. D. 6901. Sąd Policji Poprawczej w Siedlcach. Wzywa wszelkie władze tak cywilne jako i wojskowe, aby Michla Rabinowicza, mieszkańca m. Siedlec, obecnie z pobytu niewiadomego, lat około 48 liczącego, wyznania mojżeszowego, wzrostu dobrego, oczu niebieskich, włosów blond trochę siwych, twarzy okrągłej, nosa i ust miernych, bez znaków szczególnych, śledziły, a w razie zatrzymania do Sądu tutejszego lub najbliższego dostawiły.

Siedlce d. 9 (21) Listop. 1873 r.

N. D. 6455. Sąd Policji Poprawczej w Kielcach. Wzywa wszystkie władze cywilne i wojskowe nad porządkiem w kraju czuwające aby śledziły i zwracały baczną uwagę na Joska Zeliczkowicza, lat 22 mającego, żyda, w osadzie Pilica zamieszkałego, wzrostu dobrego, twarzy pociągłej, nosa miernego, oczu siwych, włosów ciemnych, i w razie ujęcia Zeliczkowicza aby go dostawiły do Sądu tutejszego lub też najbliższego.

Kielce d. 13 (25) Paźdz. 1873 r.

N. D. 7321. Sąd Policji Poprawczej w Lublinie. Wzywa wszelkie władze cywilne i wojskowe nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby szczególną zwracały uwagę na dymisjonowanego żołnierza, Michała-Wincentego Ossowskiego, lakiernika, 23 lata mającego, katolika syna Wojciecha i Marjanny, urodzonego we wsi Lipiny, w ostatnich czasach zamieszkałego w gminie Łuck, powiecie Lubartowskim, a obecnie z miejsca pobytu swego niewiadomego, za kradzież skazanego, i w razie ujęcia tegoż Ossowskiego, aby go dostawić zechciały do tutejszego lub najbliższego im Sądu.

Lublin d. 24 Listop. (6 Grudnia) 1873 r.

N. D. 7099. Sąd Policji Poprawczej w Chęcinach. Wzywa tak wojskowe jako też i cywilne władze nad porządkiem i bezpieczeństwem w kraju czuwające, aby Józefa Biskupskiego, o kradzież obwinionego, dawniej we wsi Chruszczebrodach, gminie Rokitno Szlacheckie, w p-cie Olkuskim zamieszkałego, obecnie z pobytu niewiadomego, ściśle śledziły, a w razie wyśledzenia, Sądowi tutejszemu, lub najbliższemu transportem odstawiły.

Rysopis jego następujący: ma lat 24, wzrostu średniego, włosow na głowie ryżych, oczów niebieskiyh, nosa i ust miernych, znaki szczególne: chromy na obie nogi.

Chęciny d. 3 (15) Paźdz. 1873 r.